

ПАГОНЯ

Чацвер
3 чэрвеня 1999 г.
№ 37 (414)
Кошт 25.000 руб.

Бірукова плануе святкаваць трэцяе тысячагоддзе

Гарадзенскі аблвыканкам зацвердзіў план мерапрыемстваў па падрыхтоўцы сустрэчы трэцяга тысячагоддзя і святкаванні 2000-годдзя хрысціянства.

Згодна з планам, у лютым 2000 года ў вобласці пройдзе ўрачысты сход грамадскасці і святочны канцэрт, прысвечаныя гэтым значымым датам. Падобныя мерапрыемствы пройдуць ва ўсіх гарадах і раёнах вобласці. На травень 2000 года прызначана правядзенне III рэспубліканскага фестывалю нацыянальных культур. Будучы наладжаны конкурсы дзіцячага малюнку «На парозе трэцяга тысячагоддзя», экалагічныя праекты на тэму «Горад, вёска. Трэцяе тысячагоддзе», выставы, «круглыя сталы», лекторыі, дабрачынныя і велікодных мерапрыемствы для дзяцей-сірот, інвалідаў і ветэранаў.

Для арганізацыі працы па падрыхтоўцы і святкаванні трэцяга тысячагоддзя і 2000-годдзя хрысціянства створаны аргкамітэт, які ўзначаліла намеснік старшыні аблвыканкама Марыя Бірукова.

Ася Куніцкая

«ГАЗель» для медыкаў і міліцыянтаў

Бліжэйшым часам лідскі завод «Нёман» плануе пачаць выпуск спецыяльных аўтамабіляў для працаўнікоў Міністэрства аховы здароўя і Міністэрства ўнутраных спраў рэспублікі.

Прадуплываецца, што на базе мікрааўтобусаў «ГАЗель» будуць збірацца патрульныя машыны і аўтамабілі «хуткай медычнай дапамогі». Цяпер прадстаўнікі «Нёмана» вядуць перамовы з Горкаўскім аўтамабільным заводам аб перадачы дакументацыі на зборку такіх аўтамабіляў і аб пастаўцы спецыяльных машынакомплектаў. На думку спецыялістаў заводу «Нёман», адпуская цана спецаўтамабіляў шмат у чым будзе залежаць ад камплектацыі іх спецыяльнай тэхнікі.

Парк падобных машын на Беларусі складаецца, у асноўным, з аўтамабіляў Ульянаўскага і Рыжскага аўтамабільных заводаў. Ён даўно састарэў і патрабуе абнаўлення.

Аляксандр Паповіч

Падпольная атрута «Азота» каштуе 360 мільёнаў

Больш за 400 тонаў плава кальцыніраванай соды вывезла вытворца аб'яднанне «Азот» на ўласных шлангавых аўтамабілях. Гэтым самым створана пагроза засалення глебы і падземных водаў.

З падобным абуральным фактам сутыкнулася начальнік гарадзенскай гарадской інспекцыі прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Ірына Алёхіна. І тады хімікі прадпрынялі спробу замесці сляды - пачалі закопваць соду. Але і на гэты раз іх падпольная работа выявілася, яе зафіксавала зноў-такі Алёхіна. Толькі на гэты раз на месцы здарэння быў і супрацоўнік пракуратуры.

І вось надышоў час расплаты. У абласным камітэце прыродных рэсурсаў падлічылі страту, нанесеную навакольнаму асяроддзю гарадзенскімі азотнікамі. Ім выстаўлена прэтэнзія ў памеры 362,6 мільёна рублёў. А кальцыніраваную соду неабходна складзіраваць на спецыяльнай прамысловай плошчы. Калі ў азначаны тэрмін «Азот» не задаволіць прэтэнзіі мясцовых экалагаў, то яму пагражае прад'яўленне зыску.

Вад Айдарыў

4 і 5 чэрвеня чакаецца пераменная воблачнасць, кароткачасовыя дажджы. Вечер заходні, 2-7 м/с. Тэмпература паветра ўначы +6...+8, удзень +18...+23.

1 чэрвеня адбылося пахаванне ахвяраў масавай трагедыі ў падземным пераходзе станцыі метро «Няміга» ў Менску. На здымку: сваякі родных сясцёр Святланы Лобан і Людміры Шкурдзе развітваюцца на могілках з загінуўшымі. Больш падрабязна пра гэтую трагедыю - на 3-й стар.

Фота IREX/ProMedia

Палякаў збіраюцца заклікаць «к парадку»

Кіраўніцтва нацыянальна-культурнага аб'яднання Саюз палякаў Беларусі (СПБ) заклапочана магчымым змяненнем стаўлення ўладаў да свайго арганізацыі. Гэтая заклапочанасць выклікана наяўнасцю дакумента «Аб дзейнасці Саюза палякаў і ўзаемадзеянні з ім», які Дзяржаўны камітэт па справах рэлігій і нацыянальнасцяў накіраваў у Савет Міністраў рэспублікі.

У гэтым дакуменце аналізуецца дзейнасць СПБ — найбуйнейшага ў краіне нацыянальна-культурнага аб'яднання. Адзначаецца, у прыватнасці, што старшыня Саюза палякаў Тадэвуш Гавін «актыўна ўдзельнічае ў палітычнай дзейнасці на баку радыкальных апазіцыйных сіл», прычым асноўнай матывацыяй дзеянняў старшыні СПБ «з'яўляецца быццам бы парушэнне правоў грамадзян польскай нацыянальнасці ў Рэспубліцы Беларусь». Найбольшая колькасць канфліктаў з удзелам СПБ, адзначае Дзяржжамнац, узнікае ў сферы адукацыі.

«Абумоўлена гэта, у асноўным, тым, што Саюз палякаў не сумяшчае свае патрабаванні з магчымасцямі дзяржавы і ўмовамі, што склаліся», — гаворыцца ў дакуменце.

З 1996 года на сродкі СПБ і сусветнай польскай дыяспары ў Беларусі створаны дзве польскамоўныя школы — у Гродне і ў Ваўкавыску. Пытанне аб будаўніцтве яшчэ адной такой школы — у Навагрудку, дзе жывуць каля 1,5 тысячы палякаў, — дагэтуль не вырашана. Нагадаем, што беларускае заканадаўства абавязвае дзяржаву ў выпадку жадання бацькоў дзіцяці стварыць умовы для навучання яго на роднай мове. У дакуменце ж Дзяржжамнаца гаворыцца, што «якіхсьці сур'ёзных падставаў для стварэння школы з польскай мовай навучання не існуе».

Ёсць, на думку прадстаўнікоў камітэта, і яшчэ адна праблема — «асабліва ўвага», якую надаюць вучням такіх школ СПБ, дыпламатычныя прадстаўніцтвы Польшчы, розныя польскія дабрачынныя арганізацыі і фонды, а таксама каталіцкая царква. «Пастаянны падарункі вучням ды іх бацькам, выезды летам на адпачынак у Польшчу і г.д. выклікаюць у іх пачуццё выключнасці і прывілеяванасці, а ў іх равеснікаў, якія навуваюцца на дзяржаўных мовах, — уяўленне аб прэстыжнасці польскамоўнай адукацыі і ўсяго польскага», — гаворыцца ў дакуменце.

Сур'ёзнымі праблемамі Дзяржжамнаца таксама лічыцца «больш нізкая паспяховасць вучняў, якія навуваюцца на польскай мове, у параўнанні з равеснікамі, якія атрымліваюць адукацыю на дзяржаўных мовах», стан патрыятычнага выхавання ў польскамоўных класах і адсутнасць належнага кантролю за працай пазашкольных устаноў СПБ.

Кіраўніцтва СПБ, падкрэслена ў запісцы, пайшло на абвастэрэнне адносінаў з дзяржаўнымі органамі і актыўна ўдзельнічае ў мерапрыемствах апазіцыі. З гэтай прычыны Дзяржжамнац абавязваў матэрыялы па ўдзеле СПБ у палітычнай дзейнасці і накіраваў іх для прававой ацэнкі ў Міністэрства юстыцыі, а таксама ў Дзяржаўны камітэт па друку для вынясення пісьмовага пап-

раджання рэдакцыі газеты «Глос-над Немна».

У выніку Дзяржаўны камітэт па справах рэлігій і нацыянальнасцяў прапаноўвае ўраду прадпрыняць наступныя захады: «асноўную ўвагу надаць супрацоўніцтву з іншымі польскімі аб'яднаннямі, якія «па розных прычынах адкалоліся ад СПБ»; «перамясціць супрацоўніцтва з СПБ» у «плоскасць», звязаную з існаваннем у цэнтральным кіраўніцтве СПБ «розных падыходаў і пунктаў погляду па ўсім спектры праблем» і незадаволенасцю кіраўнікоў некаторых мясцовых структур дзейнасцю цэнтральнага кіраўніцтва; «арганізаваць комплексную праверку польскамоўнай адукацыі ў рэспубліцы». Дзяржжамнац таксама лічыць, што «наспела неабходнасць комплекснай праверкі гаспадарчай дзейнасці СПБ, у тым ліку ... размеркавання гуманітарнай дапамогі і сродкаў, атрымліваемых СПБ з-за мяжы». У закон «Аб грамадскіх аб'яднаннях» прапанавана «ўнесці змяненні, якія б забаранялі палітычную дзейнасць для нацыянальна-культурных аб'яднанняў».

У Дзяржжамітэце па справах рэлігій і нацыянальнасцяў пацвердзілі наяўнасць такога дакумента. Што ж тычыцца Саюза палякаў Беларусі, то старшыня СПБ Тадэвуш Гавін пракаментыраваў дзеянні Дзяржжамнаца такім чынам: «Мы праявілі наіўнасць, мяркуючы, быццам бы Дзяржжамнац створаны для аказання дапамогі нацыянальна-культурным аб'яднанням... Камітэт падрыхтаваў ліст у Савет Міністраў Беларусі, каб задушыць нас».

Марат Гаравы

Швед Коні прыехаў з рускай Наталляй...

26 траўня Гродна наведаў Генеральны сакратар Сацінтэрна, старшыня грамадскай арганізацыі «Еўрапейскі Форум за дэмакратыю і салідарнасць» Коні Фрыдрыксан. Яго суправаджала прадстаўніца стаггольмскага фонду Улафа Пальме Наталля Аляксеева, а таксама старшыня Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі «Народная Грамада» Мікалай Статкевіч. Госьці прыехалі на Беларусь па запрашэнні БСДП «НГ».

Адбылася сустрэча з кіраўнікамі палітычных партый і грамадскіх арганізацый, якія ўваходзяць у Каардынацыйны камітэт «Гарадзенская ініцыятыва». Старшыня камітэта, сябра Прэзідыума Вярхоўнага Савета 13-га склікання Сямён Домаш распавёў пра дзейнасць недзяржаўных грамадскіх арганізацый Гарадзеншчыны, ахарактарызаваў цяперашняе палітычнае становішча ў нашай краіне.

Коні Фрыдрыксан цікавіўся вырашэннем нацыянальных праблемаў на Беларусі. Дадаў, што еўрапейскія сацыял-дэмакраты вельмі турбуе пашырэнне ўплыву нацыяналістаў у такіх краінах, як Францыя, Аўстрыя і Бельгія. Адзін са складнікаў гэтай з'явы — беспрацоўе.

Адказваючы на пытанне, госьць адзначыў, што з афіцыйнымі прадстаўнікамі беларускіх уладаў сустрэчы не планаваліся. І дадаў, што яшчэ адной прадстаўніцы Еўрапарламенту, якая павінна была таксама прыехаць, амбасада Беларусі ў Вене адмовіла ў візе.

Генеральны сакратар Сацінтэрна Фрыдрыксан меў сустрэчы з сябрамі незалежных прафсаюзаў вытворчага аб'яднання «Азот», заводу аўтаагрэгатаў, рэдактарам газеты ПАГОНЯ Мікалаем Маркевічам і намеснікам рэдактара штотыднёвіка «Бітва інфармацыі» Міхаілам Карневічам.

Антон Лабовіч

«Vitus» хаця і шьпіць, але дзяцей аздараўляе

Агульнае захворванне дзяцей у Гарадзенскай вобласці за апошнія 10 гадоў узрасло на 21 працэнт, а ў іншых рэгіёнах рэспублікі гэтая лічба яшчэ больш сумная. Рост захворвання дзяцей залежыць і ад недахопу вітамінаў і мінеральных рэчываў. Іх шмат у прыродзе, нямаюць у магазінах і аптэках, але гэтыя прадукты не па кішэні многім беларусам з-за недахопу сродкаў. А вось магчымасці дзяржавы вельмі сціплыя...

У гэтым годзе ў Гродне прынята праграма па прафілактычнай полівітамінізацыі, гаворыць загадчыца аддзялення гігіены дзяцей і падлеткаў абласнога цэнтра гігіены і эпідэміялогіі Наталля Юрчанка. - На гэтыя мэты з гарадскога бюджэту выдаткоўваецца 2,9 мільярда рублёў. Першы этап пройдзены. На працягу дзясці дзён дзеці дашкольных устаноў, інтэрнатных групаў, Дома дзіцяці атрымлівалі полівітамінна-мінеральныя комплексы серыі «Vitus». Адна «шыпучая» таблетка забяспечвае сутачную патрэбу арганізма ў вітамінах, ёдзе ды іншых мікраэлементах. У другім этапе праграмы агадаецца полівітамінізацыя дзяцей, якія чакаюць хварэючых.

Досвед Гродна не стаў нормай для іншых гарадоў вобласці: не хапае грошай. Адзін флакон (10 таблеток) каштаваў увесну больш за 600 тысяч рублёў. Якім бацькам такое задавальненне па кішэні? Але галота на выдумку здатная: цяпер комплексы серыі «Vitas» уключаны ў кошт пучэвак у летнія дашкольныя аздараўляльныя лагеры Гарадзеншчыны. Бацькоў не ўзрадавала падарожжае пучэвак, затое іх дзеці атрымліваюць паўнаватарскую і гаючую дозу «шыпучых» таблеток Беларускай вытворчасці.

Вад Айдарыў

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Сойм дыскутавала!!!

30 траўня ў Менску прайшло пасяджэнне сойма Беларускага Народнага Фронт, якое неаднаразова пераносілася. Яго галоўным пытаннем было абмеркаванне сітуацыі ў БНФ пасля правядзення прызначаных Вярхоўным Саветам 13-га склікання выбараў прэзідэнта Беларусі.

Перш за ўсё адбыўся абмен меркаваннямі адносна запрашэння ўдзельнічаць у маючых адбыцца перамовах паміж беларускай апазіцыяй і ўрадам у Бухарэсце, якое кансультацыйна-маніторынгавая група АБСЕ ў Менску накіравала выконваючаму абавязкі кіраўніка БНФ Лявону Баршчэўскаму. Старшыня БНФ Зянон Пазыняк, які знаходзіцца ў палітычнай эміграцыі, заклікаў яго не ўдзельнічаць у гэтай ініцыятыве. Аднак пасля абмеркавання гэтага пытання сойм прыняў рашэнне аб удзеле Л.Баршчэўскага ў маючых адбыцца перамовах.

Выконваючы абавязкі кіраўніка БНФ звярнуў увагу прысутных на той факт, што кіраўніцтва АБСЕ не запрасіла ў Бухарэст ні старшыню Вярхоўнага Савета Сямёна Шарэцкага, ні кіраўніка Цэнтральнай камісіі па выбарах прэзідэнта Віктара Ганчара. Гэта, на думку Л.Баршчэўскага, сведчыць аб стаўленні АБСЕ да Вярхоўнага Савета ў святле прайшоўшых прэзідэнцкіх выбараў.

Было зачытана пасланне Зянона Пазыняка, у якім лідар БНФ прапанаваў падтрымаць паўторныя выбары прэзідэнта, аднак заявіў, што ўдзел Фронт у іх магчымы толькі пасля

адстаўкі В.Ганчара з пасады старшыні Цэнтрама і прызначэння новага кіраўніка. Пазыняк таксама заклікаў кіраўніцтва БНФ вярнуцца да ранейшых акцый Фронт, у прыватнасці, да ўступлення ў грамадзянска-Беларускай Народнай Рэспублікі і стварэння грамадскага парламента на шырокай прадстаўнічай аснове. Гэты парламент, на думку Пазыняка, павінен выканаць тры асноўныя задачы: прыняць закон аб выбарах па змешаным (мажарытарна-прапарцыянальным) прынцыпе, стварыць Цэнтральную выбарчую камісію і правесці выбары ў парламент па новым законам і Канстытуцыі ўзору 1994 года, а таксама сфармаваць новы ўрад. Зянон Пазыняк заклікаў умяшчаць БНФ і выступіў з рэзкай крытыкай сваіх папечнікаў, якія, па яго словах, стварылі «нейкі дыскусійны клуб намеснікаў пад назвай «кіраўніцтва».

З рэзкай крытыкай, у прыватнасці, Пазыняк абрынуўся на Юрыя Хадыку, прапанаваўшы зняць яго з пасады намесніка старшыні арганізацыі. Пазыняк прапанаваў таксама рэфармаваць кіраўніцтва такім чынам, каб Фронтм кіравалі толькі старшыня і першы намеснік. На пасяджэнні таксама выступіў намеснік старшыні БНФ Сяргей Папкоў, які падтрымаў прапановы Пазыняка і яго рашэнне аб зняцці сваёй кандыдатуры

на прайшоўшых прэзідэнцкіх выбарах. С.Папкоў заклікаў кіраўніцтва Фронт не ўдзельнічаць у перамовах з урадам у Бухарэсце, паколькі зараз сілы ўладаў і апазіцыі занадта няроўныя.

Сакратар управы БНФ Вячаслаў Сіўчык даў супрацьлеглы ацэнку вынікам прайшоўшых выбараў і цяперашняй палітычнай сітуацыі. На думку Сіўчыка, зрыў прэзідэнцкіх выбараў быў толькі выгадным цяперашнім уладам і Маскве. Ён заклікаў не спяшацца даваць негатывную ацэнку дзеянням Цэнтрама і Вярхоўнага Савета, а наадварот — спачатку ацаніць учынкi некаторых кіраўнікоў БНФ. В.Сіўчык прапанаваў правесці 20 чэрвеня ў Менску буйную акцыю супраць фашызму і анэксіі Беларусі Расіяй. Што да пытання кіравання арганізацыяй, то, на яго думку, неабходна стварыць у БНФ калектывнае кіраўніцтва, якое б мела права прымаць апэратыўныя рашэнні, паколькі апошнія падзеі паказалі: своеасаблівае двоеўладдзе (старшыня — за мяжой, яго намеснікі — у Менску) значна зніжае эфектыўнасць дзейнасці арганізацыі.

Генадзь Барбарыч
Ад рэдакцыі: *наибольшь альтэрнатыўны і востры выступ на Сойме спадара Юрыя Хадыкі мы плануем надрукаваць поўнасцю ў наступным нумары*

Вясна-99: фіяска лідараў

Вясна гэтага года стала часам вялікага расчаравання дэмакратычна арыентаваных грамадзянаў Беларусі ў сваіх лідарах. Няўдачу кампаніі «Выбары-99» нельга спісаць на «несвядомы электарат» — вінаватыя ад пачатку тыя, хто ўзяў на сябе нялёгка абавязак кіраўнікоў апазіцыі.

Наменклатурная апазіцыя, а гэта ўсе, акрамя БНФ, не здолела арганізаваць шырокамаштабную акцыю з вынікамі, якія варта было б прызнаць не толькі апазіцыянерам, але ўсяму народу. Больш таго, высілкі тысячаў мясцовых актывістаў аказаліся марнымі — 3.Пазыняк кандыдатуру зняў, вынікаў выбараў не прызнаў, а В.Ганчар не здолеў прыдумаць нічога лепшага, які прызначыць правядзенне праз тры месяцы яшчэ адных выбараў. Усе няўдачы наменклатурнай апазіцыі вынікаюць з яе дваістага характару — апазіцыйнасць вымагае актыўнасці і радыкалізму, але наменклатурнае мінулае стрымлівае і залагоджвае светапобуду з уладай і за ўладай. Пры такім светапобудзе гэтая апазіцыя будзе праіграваць яшчэ доўга. Таму асаблівую ўвагу зараз трэба звярнуць на БНФ, які ніколі не з'яўляўся партыяй наменклатуры, не быў звязаны правіламі паводзінаў, прынятымі ў асяроддзі партыйна-гаспадарчага актыву, а наадварот, прэтэндаваў і прэтэндуе на адлюстраванне надзвычайнай патрэбы сярэдняга жыхара Беларусі.

Вось з пазіцыі звычайнага чалавека і трэба ацэньваць падзеі вясны-99.

3.Пазыняку ідэя выбараў не спадабалася. Не дзіўна, бо ніхто да выбараў не рыхтаваўся, у дадатак, Пазыняку давялося б вяртацца ў краіну. Так што будучая выбарчая кампанія вельмі была падобнай на пастку ці правакацыю. Зрабіўшы традыцыйна ваяўнічую заяву «Нас б'юць — але мы пераможам», Пазыняк пагадзіўся выставіць сваю кандыдатуру ў прэзідэнты. Што заставалася рабіць: калі БНФ страціў ініцыятыву, то яе пачалі пераймаць іншыя. Хто ж вам вінаваты?

Далей спадар Зянон, які належыць

у такіх выпадках, уліпіў па канкурэнту М.Чыгіру. Маўляў, яго вядуць маскоўскія колы і фінансы. Хто стаіць за Чыгіром, і колькі яму далі на кішэнныя расходы, паведамлена не было. Гэта выклікала сумненні ў будучага электарата. Ведаеш — скажы, не ведаеш — не распаўсюджвай кампраметуючых звестак. Потым Пазыняк надрукаваў сваю праграму, у якой асноўнае месца займаў тэзіс (прынамсі, так выглядала звонку) пра ўступленне ў НАТО. Гэта як: у расійскім войску, на думку Пазыняка, ваяваць, напрыклад, у Сербіі, нельга; а ў НАТОўскім у той жа Сербіі мы згодныя?

Мы людзі мірныя, і тэзіс пра ўступленне ў НАТО нам не падабаецца. Нам бы эканоміку рэфармаваць, дэмакратыю такую-сякую наладзіць. А каштоўнасці еўрапейскай цывілізацыі хай пакуль што бароняць немцы, французы, ангельцы ды амерыканцы — яны да гэтага больш падрыхтаваныя. Стагоддзімі беларусаў расцягвалі і дзялілі на заходнікаў і ўсходнікаў, і, пакуль мы між сабой біліся, яны карысталіся багаццямі і магчымасцямі нашага края. Ці не надыйшоў час, калі нам самім трэба скарыстаць тую метад — хай б'юцца самі, а мы тым часам будзем карыстацца імі? Нерэальна, скажаце вы? Гэта ж патладзец.

А потым увогуле было заяўлена, што Чыгір сам сеў у турму — такі, высвятляецца, быў план. Не ведаю дакладна, якія настроі ў асяроддзі палітычнай эліты, а ў электарата склалася, і даўно, перакананне, што ў турму ніхто добраахвотна не сядзе, тым больш, без віны. Калі ўжо разыхаваць, то трэба спачатку нашкодзіць, а потым садзіць, а не наадварот. Чуткі пра тое, што апазіцыя сама хоча ў турму, нарадзіліся яшчэ ў часы крымінальных працэсаў над пазтам С.Адамовічам, рэпарціёрам П.Шараметам, і мы ведаем, хто тыя чуткі распаў-

сюджваў. Так што і гэтым разам у палітычны мазахізм багацэння Чыгіра ніхто не паверыў. Але вось пытанне: навошта такую бязглуздыцу казаць, калі яна нават і засела ў галаве?

Ніхто не пярэчыць, што антыбеларускімі сіламі трэба змагацца. Але хіба раскідваць удары направа і налева, лічыць усіх ворагамі і канфіктаваць з усімі адначасова і па ўсім палітычным спектры — адзіна магчыма тактыка? Жыхароў Беларусі, мабыць, болей задаволіў іншы варыянт. Гэта калі розныя плыні апазіцыі заклочаць паміж сабой пагадненне пра тое, як у выпадку перамогі будзе весціся дзяржаўнае будаванне, эканамічныя рэформа, аднаўляюцца законнасць. Няхай падзеліцца, хача б прыкладна, будучыя пасады. Усё роўна, гэтае пагадненне будзе толькі часовым, да таго моманту, калі ўзновіць працу парламент, абраны шляхам свабоднага волевыяўлення, сфармуляць новы ўрад. Пасля гэтага бісе адзін аднаго колькі хочаце, толькі не забывайцеся на свае прамыя абавязкі — інакш электарат зноў адмовіць у доверы.

Дзяля справядлівасці трэба сказаць, што і рэжым панёс палітычныя страты. Арыштаваны Чыгір, якога ніхто не жадаў арыштоўваць. Уся краіна абмяркоўвае пытанне, калі прэзідэнт страчвае легітымнасць. «Аблом» з «інтэграцыяй» у красавіку ў Маскве, адхіленне «інтэгратаў» ад рычагоў улады ў Крамлі ў траўні. Узмацнілася настойлівасць АБСЕ вырашаць «канстытуцыйныя крызісы шляхам дыялогу». На ўсё гэта, дзе значна, дзе ўскосна, паўплывала выбарчая кампанія, арганізаваная апазіцыяй.

Дзяржаўны чыноўнік, ад прэзідэнта да паспартысткі, — гэта не столькі асоба, колькі функцыя. Ён выконвае ў межах кампетэнцыі агульныя задачы, што не выключае барацьбы за вышэйшую пасаду, за пэўную ідэалогію і г.д. Таксама і апазіцыянеры павінны, напэўна, зразумець, што электарат іх выбірае не толькі за прыгожыя словы, прывабную знешнасць і апантаны блыск у вачах, а за тое, што яны будуць выконваць свае абяцанні і дзейнічаць як у складзе апазіцыі, так і ў складзе будучай улады, дакладна ў адпаведнасці з узятымі на сябе абавязкамі і паводле сваёй рэальнай ролі і значнасці.

Мы чакаем «круглага стала» апазіцыянераў. Тады, можа быць, стане магчымым «круглы стол» з уладай улады. Пакуль жа лідары апазіцыі дэманструюць поўную няздольнасць кантраляваць сітуацыю і выяўляць чаканні выбаршчыкаў.

Сяргей Самасей

АБСЕ ўсё ўладзіць?

Стала вядома папярэдняя праграма слуханняў па Беларусі, якія пройдуць 11—13 чэрвеня ў Бухарэсце пад эгідай Парламенцкай Асамблеі АБСЕ з удзелам прадстаўнікоў беларускіх афіцыйных улад, апазіцыі і няўрадавых арганізацый.

У спісе запрошаных на чэрвеньскія слуханні ад афіцыйных улад — дэпутаты Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі, намеснік кіраўніка адміністрацыі прэзідэнта Аляксандр Лідзія Ярмошына, старшыня Канстытуцыйнага суда Рыгор Васілевіч, кіраўнік Нацыянальнага цэнтра законапраектнай дзейнасці пры прэзідэнце Ігар Андрэў і прадстаўнік Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі. Апазіцыя на слуханнях будзе прадстаўлена дэпутатам Вярхоўнага Савета 13-га склікання, лідарамі дзвюх палітычных партый — старшыняй Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада) Мікалаем Статкевічам і намеснікам старшыні Беларускага народнага фронту Леанідам Баршчэўскім, — былым старшыняй Канстытуцыйнага суда Валерыем Ціхіям,

а таксама прадстаўнікамі Нацыянальна-га выканаўчага камітэта («цэнавога» ўрада рэспублікі).

«Трэці сектар» на слуханнях будзе прадстаўляць Беларускі Хельсінскі камітэт, грамадзянская ініцыятыва «Хартыя'97», Інстытут даследаванняў Усход—Заход, Незалежны інстытут сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў, шэраг іншых няўрадавых арганізацый.

Чакаецца, што ўдзельнікі сустрэчы прыбудуць у сталіцу Румыніі 11 чэрвеня. У гэты ж дзень пройдзе першая пленарная сесія з агульнай дыскусіяй па тэмах «заканадаўчая ўлада», «СМІ» і «Хартыя'97». Абмеркаванне гэтых пытанняў прадоўжыцца 12 чэрвеня. Вынікавае пленарнае пасяджэнне — 13 чэрвеня — будзе прысвечана падвядзенню вынікаў слуханняў і вырацоўцы рэкамендацый.

ЛДП не згодна з тым, як «дзялілі кабанчыка»

Ліберальна-дэмакратычная партыя краіны (ЛДП) не згодна з прапанава-ным АБСЕ складам дэлегацыі ад апазіцыі, якая возьме ўдзел у маючых адбыцца слуханнях па «беларускім пытанні». Пра гэта гаворыцца ў заяве кіраўніцтва ЛДП, распаўсюджанай 31 траўня г.г.

Нагадаем, што ў трохбаковых слуханнях па Беларусі, якія пад эгідай Парламенцкай Асамблеі АБСЕ пройдуць з 11 па 13 чэрвеня ў Бухарэсце, возьмуць удзел прадстаўнікі афіцыйных улад Беларусі, апазіцыі і шэрагу нездзяржаўных грамадскіх арганізацый. У дакуменце, у прыватнасці, адзначаецца, што ЛДП вітае прапанову АБСЕ аб пачатку напярэдадні 20 ліпеня 1999 года (тэрмін заканчэння паўнамоцтваў А.Лукашэнка) палітычнага дыялогу паміж апазіцыяй і афіцыйнымі ўладамі Беларусі. Аднак кіраўніцтва Ліберальна-дэмакратычнай партыі «не разумею», чаму ў склад удзельнікаў дыскусіі не былі ўключаны лідары дзвюх найбуйнейшых партый — ЛДП і БНФ, старшыня Вярхоўнага Савета Беларусі 13-га склікання Сямён Шарэцкі, а таксама старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі Станіслаў Багданкевіч.

Разам з тым, кіраўніцтва партыі «задаволена» ўключэннем у склад дэлегацыі лідара Партыі камуністаў Беларускай Сяргея Калякіна, які, на іх дум-

ку, «сапраўды прадстаўляе пэўны пра-цэнт беларускага грамадства». Як гаворыцца ў заяве, ЛДП таксама не разумее «якім чынам астатнія запрошаныя ўдзельнікі дыскусіі будуць аб чымсьці дамаўляцца», бо «не вызначана якія палітычныя сілы яны прадстаўляюць». З гэтай нагоды, Ліберальна-дэмакратычная партыя заяўляе, што калі ў палітычным дыялогу не будуць браць удзел усе прадстаўнікі «сапраўды ўплы-вовыя, якія знаходзяцца ў апазіцыі да рэжыму А.Лукашэнка, палітычных аб'яд-нанняў», то ЛДП будзе расцэнчваць Бухарэцкую сустрэчу як «ускосную пад-трымку гэтага рэжыму пасля 20 ліпеня» і «спробу расколу дэмакратычных сіл Беларусі».

Заява накіравана кіраўніцтву кан-сультацыйна-назіральнай групы АБСЕ ў Беларусі, а таксама кіраўніку спецыяль-най рабочай групы па Беларусі ПА АБСЕ Адрыяну Севярыну і шэрагу дыплама-тычных місій краін Еўрасаюза.

Юрый Пацёмкін

Польскі досвед не для нас

Вечарам 28 траўня ў Менску ў памяшканні інстытута Белпрампраект адбылася адкрытая дыскусія на тэму «10 гадоў кругламу сталу ў Польшчы. Вопыт грамадзянскай згоды». Яна была арганізаваная Пасольствам Рэспублікі Польшча ў Рэспубліцы Беларусь, Беларускай калегіяй і Польшкім інстытутам.

Спецыяльна для ўдзелу ў дыскусіі ў Менск прыбылі рэдактары шэрагу аддзелаў і вядучыя публіцысты «Газеты выбарчай» з Варшавы. З беларускага боку ў дыскусіі ўзялі ўдзел вядомыя палітыкі, грамадскія дзеячы, вучоныя, журналісты. За яе ходам назіралі прадстаўнікі амбасады Турцыі, Чэхіі, Літвы, Індыі, Украіны і Казахстана ў Беларусі. Удзельнікамі дыскусіі адзначалася, што ў 1989 годзе круглы стол з удзелам камуністычных улад і апазіцыі быў унікальнай з'явай не толькі для самой Польшчы, але і для ўсіх краін Цэнтральнай і Усходняй Еўропы. Менавіта дзякуючы яму ўдалося пазбегнуць далейшай канфрантацыі ў грамадстве, стварыць глебу для грамадзянскага міру і згоды, у выніку чаго краіна стала на дэмакратычны шлях развіцця, перайшла ад таталітарнай сістэмы да дэмакратычнай дзяржавы.

Аднак аналіз вопыту грамадзянскай згоды ў Польшчы дыскусія сябе не вычарпала. Бадай, усё ж асноўнай праб-

лемай, якую абмяркоўвалі яе ўдзельнікі, была магчымасць і перспектывы правядзення падобнага круглага стала ў Беларусі. З гэтай нагоды падкрэслівалася, што нягледзячы на ўсе адрозненні шмат у чым сітуацыя ў Польшчы ў 89-м падобная на сітуацыю ў Беларусі ў 99-м. У прыватнасці, гэта тычыцца стану эканомікі, слабой разрозненай апазіцыі. Пры гэтым, польскія журналісты падкрэслівалі, што значная роля і заслуга ў арганізацыі круглага стала з удзелам улады і апазіцыі належала тагачаснаму лідару краіны генералу Войцеху Ярузельскаму, які, на іхнюю думку, зразумеў, што чым далей, тым больш ён становіцца ў залежнасць ад Масквы.

У сваю чаргу, беларускія ўдзельнікі дыскусіі адзначалі, што такое развіццё падзей на Беларусі наўрад ці магчымае, бо ўлады яўна не зацікаўлены ў правядзенні круглага стала, больш таго, яны ўпэўнены, што неабходнасці ў яго правядзенні няма ніякай.

Вячаслаў Будкевіч

Атлантысты папярэдзілі

На прайшоўшай 31 траўня ў Варшаве сесіі Міжпарламенцкай Паўночна-атлантычнай асамблеі пастаянны камітэт (рабочы орган) гэтай міжнароднай арганізацыі прыняў спецыяльную рэзалюцыю аб палітычнай сітуацыі ў Беларусі. Пра гэта паведаміў удзельнік сесіі Мечаслаў Грыб, які 1 чэрвеня вярнуўся з Польшчы ў Мінск.

Паводле слоў экс-спікера беларускага парламента, у рэзалюцыі выдзелены чатыры галоўныя моманты. Перш за ўсё, утрымліваецца заклік да прэзідэнта і ўрада Беларусі вярнуцца на дэмакратычны шлях развіцця і спыніць парушэнне правоў чалавека. Другі момант — прэзідэнта Беларусі папярэджваюць аб тым, што калі да 20 ліпеня г.г. у краіне не пройдуць дэмакратычныя выбары кіраўніка дзяржавы, асамблея перастане лічыць Аляксандра Лукашэнка дэмакратычна абраным прэзідэнтам. Трэці — звяртаецца ўвага кіраўніцтва ўсіх краін, што ўваходзяць у Міжпарламенцкую Паўночнаатлантычную асамблею, на сітуацыю з прэзідэнцкімі выбарамі ў Беларусі. Чацвёрты — утрымліваецца заклік да ўладаў Беларусі вызваліць усіх палітычных зняволеных, у прыватнасці экс-прэм'ера Міхаіла Чыпра, дэпутатаў Вярхоўнага Савета 13-га склікання Уладзіміра Кудзінава і Андрэя Клімава.

СПБ пратэстуе

Кіраўніцтва Саюза палякаў Беларусі (СПБ) выступіла з заявай, у якой каментуе змест дакумента «Аб дзейнасці Саюза палякаў і ўзаемадзеянні з ім», накіраванага Дзяржаўным камітэтам па справах рэлігій і нацыянальнасцяў у Савет Міністраў рэспублікі.

Кіраўніцтва СПБ са шкадаваннем адзначае, што матэрыялы Дзяржкамнаца з'яўляюцца своеасаблівым сведчаннем «грубага парушэння правоў польскай нацыянальнай меншасці ў Беларусі» і «усіх прававых норм, гаран-таваных Канстытуцыяй Рэспублікі Белар-усь, а таксама законамі «Аб нацыяналь-ных меншасцях», «Аб мове», «Аб пра-вах дзяцінці» і «Аб адукацыі». Апрача таго, гаворыцца ў заяве, гэты дакумент супра-рэчыць беларуска-польскаму пагаднен-ню аб добрасуседстве і супрацоўніцтве, а таксама парушае ўсе іншыя

міжнародныя акты, датычныя правоў асоб, якія адносяцца да нацыянальных меншас-цяў. Дакумент Дзяржкамнаца, на думку кіраўніцтва СПБ, не толькі ігнаруе іх правы, але і ўключае «дырэктывы, накіраваныя на знішчэнне СПБ».

З гэтай нагоды Саюз палякаў Беларусі выказвае сваю нягроду з такой палітыкай дзяржавы ў дачыненні да палякаў Беларусі і спадзяецца, што дакумент, падпісаны старшыняй Дзяржкамнаца Аляксандрам Білым, будзе належным чынам ацэнены адпаведнымі дзяржаўнымі органамі.

Марат Гаравы

ГРАМАДСТВА

Беларуская Хадынка

Жахлівая трагедыя, у якую проста немагчыма паверыць, адбылася ўвечары 30 траўня ў самым цэнтры беларускай сталіцы. У страшэннай таўкатні, якая ўзнікла ў падземным пераходзе на станцыі метро «Няміга», загінула 52 чалавекі. Каля 300 чалавек атрымалі знявечанні.

Прычынай катастрофы стаў вялікі дождж, які раптоўна пачаўся ў Менску каля 20.00. У гэты час каля Палаца спорту на праспекце Машэрава праходзілі масавыя гулянні пад агульнай назвай «Піўное свята «Аліварыя», санкцыянаваныя гарадскім выканаўчым камітэтам. Пры першых раскатах грому і кроплях дажджу тыя з маладых людзей, хто знаходзіўся блізу станцыі метро «Няміга», кінуліся шукаць сховішча ў падземным пераходзе.

Насустрач вясёламу натоўпу яскравы выйшлі шматлікія пасажыры чарговага цягніка, якія прыехалі на свята. На прыступках перахода і адбылося сутыкненне. Падвыпіўшы натоўп адкінуў тых, хто падымаўся па лесвіцы, назад, пад зямлю. Нехта ўпаў на гранітную падлогу — пралілася першая кроў. На ёй нехта паслізнуўся, цягнуў за сабою іншых. Тых, хто ўпаў, пачалі таптаць.

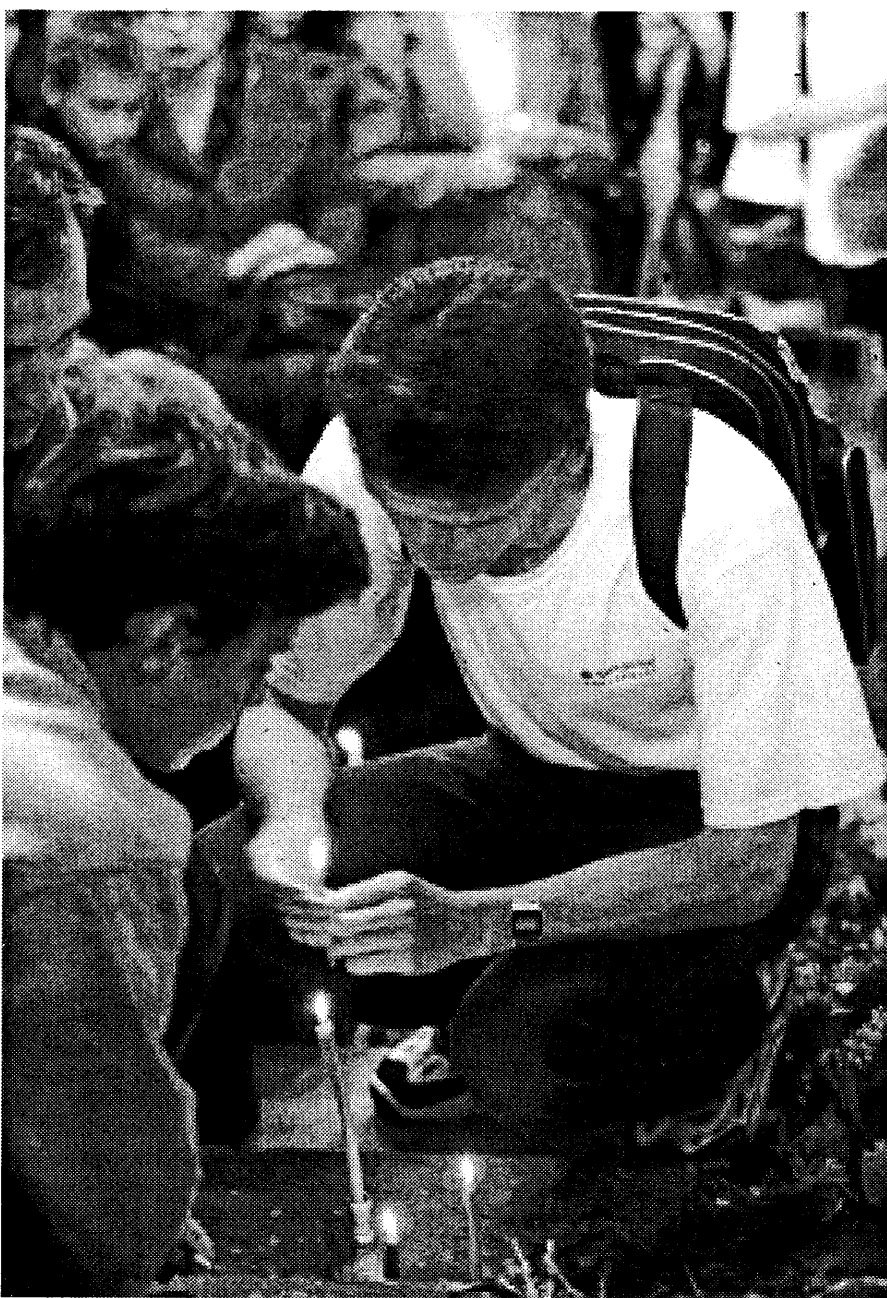
Дождж мацнеў, і напор жадаючых застацца сухімі людзей нарастаў. З супрацьлеглага боку Нямігі, адтуль жа, дзе размешчаны Кафедральны Сабор і прыпынак грамадскага транспарту, ішло нямала людзей. Многія з іх таксама накіроўваліся да месца масавых гулянняў у адпаведным стане і прыўзнятым настроі. Таму лямант натоўпу, які нёсся насустрач, быў успрыняты як натуральны адгалосак вяселля. А тут яшчэ з таго ж боку, ад Сабора, у пераход кінуліся прахожыя, якія ратаваліся ад дажджу.

Сутыкненне было страшным. Праз вясёлыя крыкі і свіст прабіліся крыкі болю. Людзі падалі пад ногі натоўпу, што ўсё больш павялічвалася. За лічаныя хвіліны ў стомовы нешырокі пераход набілася больш як дзве тысячы чалавек. Стварыўся шчыльны жывы затор. Людзі, якія апынуліся побач, кажуць, што зямля пад імі напоўнілася глухім рокатам і пачала скаланняца.

У гэтым пекле выбіраліся наверх і выжывалі самыя моцныя. Яны пакідалі за сабой астатніх, літаральна размазаных па сценах, уціснутых у падлогу перахода, тых, хто задыхнуўся ў неверагоднай таўкатні. Людзі ў распачы спрабавалі прарвацца ў метро. Гэтыя спробы былі спынены дубінкамі нарадаў міліцыі. Паводле сведчанняў відавочцаў, міліцыянты крычалі: «Выстрайцеся ў чаргу! Заходзіце па аднаму!» Аднак часткай частцы натоўпу, разбіўшы шклянныя дзверы, усё ж удалося прабіцца ў метрапалітэн. Загінуў адзін з міліцыянтаў, некалькі з іх атрымалі сур'ёзныя раненні.

Пад'ехаўшы прыкладна ў 20.20 нарады міліцыі і брыгады «Хуткай дапамогі» пачалі прымаць першых пацярпелых. І першыя трупы. Людзі выбіраліся з-пад зямлі, выносілі сяброў і ў знямозе падалі на зямлю. А з-пад зямлі даносіліся крыкі болю тых, хто ніяк не мог выбрацца з гэтай пекельнай мясарубкі.

Рэанімацыйнае аддзяленне бліжэйшых шпіталаў NN 1, 2 і 3 перапоўніліся практычна адразу. Толькі ў другую бальніцу прывезлі больш за 60 параненых. Самае вялікае на Беларусі рэанімацыйнае аддзяленне ў бальніцы хуткай дапамогі, разлічанае на 25 месцаў, прыняло ў гэтую ноч каля 100 чалавек. Мы былі там праз дзве з паловай гадзіны пасля трагедыі, а машыны з ахвярамі беларускай Хадынкі ўсё пад'язджалі і пад'язджалі. Як раска-заў адзін з санітараў, у першыя паўгадзіны людзей прывозілі не толькі на міліцэйскіх машынах і машынах «хуткай дапамогі», але і проста на «легкавых» і мікраўтробусах — па 8-10 чалавек у кожным.

Маладыя людзі прыносяць кветкі і запальваюць свечкі на месцы гібелі людзей. Вечар, 31 траўня...
Фота IREX/ProMedia

Стомленыя, раздражнёныя, знерваваныя ўрачы не маюць жадання (ці проста не паспяваюць) дзяліцца з журналістамі інфармацыяй. Замест іх гэта робіць нарад міліцыі. Ён спрабуе адабраць у фотакарэспандэнтаў плёнку, на якой адлюстраваны кадры работы медыкаў. Толькі адзін з медыкаў, адвёўшы нас убок, паведаміў, што ў гэтую бальніцу прывезлі 9 труп, а 6 чалавек памерла ўжо тут:

— Чаму яны адбіраюць у Вас плёнку? Чаму зноў хочучы нешта ўтаіць?

Гэты ж чалавек паведаміў нам, што асноўныя дзягназы ў прыбыўшых — страсенне мозга, пералом аснанаў чэрапа, сцісканне грудной клеткі, пераломы канечнасцей. Урэшце рэшт нам удалося сфатаграфавачы счарнелы ад удыхаўша труп неапазнанай дзяўчыны. Гэта жахліва — ён ляжыць у нейкім закутку, побач з медычнай каталкай на голай падлозе.

Сваякі пацярпелых ахутаны неверагодным гора. Яны тэлефануюць у іншыя бальніцы, дахаты, выстраіліся ў чаргу ля адзінага таксафона. Проста плачуць ці ходзяць, абхапіўшы галовы рукамі. Самыя гаваркія суразмоўцы — тыя, хто нязначна пацярпеў. Яны паведамляюць большасць падрабязнасцяў трагедыі.

Так што сказаць, што ў прыёмных аддзяленнях менскіх шпіталаў у гэтую ноч было горача — значыць, нічога не сказаць. Змучаны медперсанал, параненыя з лёгкімі траўмамі і сваёй, незлічоная сваёй тых, хто ляжаў пад кропельніцамі і на аперацыйных сталах. Звестка пра жахлівае здарэнне распаўсюдзілася па гораду імгненна. Людзі ў адчай абрывалі тэлефоны, маталіся ад бальніцы да бальніцы ў пошуках невярнуўшыхся дадому дзяцей і сяброў. Так атрымалася, што пераважная большасць ахвяраў гэтай трагедыі — падлеткі ад 13 да 17 гадоў.

У прыёмным пакоі 2-й бальніцы разгаварыліся з хлопцам гадоў 15-ці. Яго імя Руслан. У пераходзе ён быў разам з двума сябрамі і дзвюма сяброўкамі:

— Мы футбольныя фанаты, таму ведаем, як сябе паводзіць у такім

натоўпе, — закрываць галаву і прабівацца да выхаду. Але вось яны (паказвае на дзяўчат) гэтага не ведаюць. І яны слабейшыя. Ёй вось пашанцавала. А Таньку мы толькі што знайшлі — яе павезлі кудысьці з пераломам шчыкалаткі. Цяпер вось шукаем яшчэ аднаго сябра. Што з ім — баюся нават думаць.

Менавіта Руслан паведаміў, што міліцыя не пускала людзей у метро. І яшчэ ён увесь час, як заведзены, паўтараў:

— Самае камічнае, што ўсё гэта здарылася з-за дажджу...

Міліцыянт на ўваходзе ў рэгістратуру не пусціў, але сказаў, што паводле іх спісаў, з «двойкі» павязлі 25 ці 28 труп. З 3-й бальніцы едзем у 3-ю, што каля стадыёна «Дынама». Там паведамілі, што да іх прыехала дзесяць машын «хуткай дапамогі» з пацыентамі. Яны ж прывезлі два трупы. «Едзьце ў 9-ю ці 10-ю, — параў санітар, — нябжыкаў звозьці туды. У 9-й бальніцы знаходзіцца судмедэкспертыза, а 10-я — самы вялікі ў горадзе морг». Пад'ехаўшы ў «дзевятку», мы высветлілі, што туды паступіла 25 параненых і 10 памерлых.

Каля гадзіны ночы мы зноў апынуліся каля бальніцы «хуткай дапамогі». Там удалося стаць сведкамі разгрузкі міліцэйскага грузавіка, які прывёз страшны груз з 9-й і 4-й бальніц. Загінуўшыя ляжалі ўпавалку, іх было не менш як дзесяць. Паталаганатамы-прафесіяналы выносілі трупы з дапамогаю міліцыянтаў. Маладыя хлопцы ў форме былі смяротна бледнымі і ўвесь час курылі. Некаторыя з іх уціскалі галовы пры кожным стуку скалелага цела аб каталку.

Да гэтага часу ў бальніцы хуткай дапамогі ўжо быў вывешаны спіс з 32-х чалавек, якія засталіся там на лячэнне. Большасць аперацый ужо была праведзена. А паток людзей, якія шукалі сваіх згінуўшых дзяцей, не слабее. Пасля паездак па рэанімацыйных аддзяленнях большасць бальніц, многія з іх накіроўваліся ў «дзевятку» — тую самую, дзе размяшчаецца самы вялікі ў Менску морг.

Ул.інф.

Прэзідэнт заклікаў не судзіць

У прэзідэнта Беларусі прайшла рабочая нарада з кіраўнікамі міністэрстваў і ведамстваў органаў дзяржкіраўніцтва, якія займаюцца высвятленнем прычын і абставінаў трагедыі, якая адбылася вечарам 30 траўня ў Мінску. Адкрываючы нараду, кіраўнік дзяржавы звярнуўся да беларускага народа, родных загінуўшых і пацярпелых з просьбай «не абвінавачваць і не судзіць...»

«Гэта гора не толькі тых, чые сваёй загінулі, гэта гора і маё, і кіраўніцтва ўсёй краіны», — заявіў Аляксандр Лукашэнка. Звяртаючыся да службовых асоб, прэзідэнт заклікаў іх «не спрабаваць каго б там ні было абвінавачваць зараз, не спрабаваць абяліць тое ці іншае ведамства». Паводле ягоных слоў, створана Дзяржаўная камісія, пракуратурай распачата крымінальная справа — «ёсць каму расследаваць», камісія

ўнясе свае прапановы прэзідэнту і рашэнне будзе прынята на самым высокім узроўні. А.Лукашэнка таксама папрасіў, «каб тое, што адбылося, не паслужыла прычынай расколу ў грамадстве». «І абсалютна недапушчальна, бесчалавечна, спрабаваць разыграць палітычную карту на чужым горы», — сказаў прэзідэнт.

Алег Сакалоў

Трагедыя - сведчанне амаральнасці ўлады

Кіраўнік грамадскай камісіі па расследаванні абставінаў трагедыі 30 траўня, выконваючы абавязкі старшыні Беларускага народнага фронту Леанід Баршчэўскі лічыць, што тое, што здарылася, з'яўляецца «яркім сведчаннем амаральнасці ўладаў».

Паводле ягоных слоў, падзеі 30 траўня ў Менску паказалі, што цяперашнія афіцыйныя ўлады «даўно не клапаціліся аб бяспецы людзей»; надта відавочна гэта прадэманстравалі афіцыйныя СМІ, каменціруючы трагедыю, якая здарылася. Як кіраўнік грамадскай камісіі, Л.Баршчэўскі лічыць: улады ў чарговы раз спрабуюць схавачы ад людзей праўду, запэўніваючы ў тым, што ў дадзеным здарэнні ніхто не вінаваты. Пра гэта гаворыць і склад афіцыйнай камісіі, у якую, паводле слоў Л.Баршчэўскага, увайшлі людзі, ўскосна вінаватыя ў трагедыі, якая разыгралася, — старшыня Мінгарвыканкама Уладзімір Ярмошын, міністр унутраных спраў Юрый Сівакоў і сакратар Савета бяспекі Віктар Шэйман.

Трэба сказаць, што гэткага ж меркавання прытрымліваецца і спікер Вярхоўнага Савета Беларусі 13-га склікання Сямён Шарэцкі. На прэс-канферэнцыі, якая адбылася

пасля стварэння грамадскай камісіі ўвечары 31 траўня, ён сказаў: «Не варта на людскім горы рабіць палітыку, аднак нельга не адзначыць і таго факту, што, калі б улады так клапаціліся аб ахове людзей, як яны клапаціліся аб ахове сваіх асабістых персон, гэтай трагедыі не здарылася б».

Разам з тым усе ўдзельнікі камісіі падкрэслілі, што лічаць вінаватымі ў тым, што здарылася, не шэраговых міліцыянтаў, якія самааддана спрабавалі прадухіліць трагедыю, а тых, «хто аддаваў бяздумныя загады». Гэтыя людзі, на думку членаў грамадскай камісіі, «праявілі не проста непрафесіяналізм, а злычынны непрафесіяналізм». Грамадская камісія звяртаецца да ўсіх, хто можа паведаміць дадатковыя звесткі аб тым, што здарылася 30 траўня ў Менску, з просьбай звяніць па тэлефоне (017) 213-30-08.

Юрый Пацёмкін

Усе вінаватыя - адкажуць!

Шэраг вядомых палітычных, грамадскіх і прафсаюзных дзеячоў Беларусі паставілі свае подпісы пад заявай, у якой уся віна за трагічныя падзеі, што адбыліся ў Мінску 30 траўня, ускладаецца на беларускія ўлады.

«Каб трагедыя не паўтарылася, трэба бачыць яе прычыны, — гаворыцца ў заяве. — Стала відавочна: шматлікія і шматлюдныя сілавыя структуры ўтрымліваюцца рэжымам, каб душыць апазіцыйныя палітычныя акцыі, каб абараняць рэжым ад народнага гневу, а не каб бараніць людзей ад стыхій. Паўсюль ў свеце адпаведныя органы ўлады і сілы правапарадку існуюць для таго, каб прадбачыць і прадухіліць непажаданае для бяспекі грамадзян развіццё падзей. У Беларусі ўлада прадухіліла небяспеку для самой сябе».

Трагедыя, адзначаецца ў заяве, «наспявала даўно», паколькі ў рэспубліцы «стала звычайнаю практыкай, калі на афіцыйна ладжаных святкаваннях бясплатна раздаюць піва і іншыя алкагольныя напоі, у тым ліку непальналетнім».

«Усе вінаватыя за трагедыю адкажуць перад справядлівым судом», — перакананы аўтары заявы, сярод якіх — Станіслаў Шушкевіч, Сямён Шарэцкі, Леанід Баршчэўскі, Мікола Кулава, Мікола Анціповіч і іншыя грамадскія і палітычныя дзеячы краіны.

Наталля Кулагіна

Ярмошын, Сівакоў, Шэйман...

Старшыня Мінскага гарвыканкама Уладзімір Ярмошын, міністр унутраных спраў Беларусі Юрый Сівакоў і сакратар Савета бяспекі Віктар Шэйман, якія не змаглі стварыць у краіне сістэму бяспекі пры правядзенні масавых мерапрыемстваў і забяспечыць яе эфектыўную дзейнасць у сталіцы, павінны пайсці ў адстаўку.

Такую заяву распаўсюдзіла 1 чэрвеня кіраўніцтва прафсаюза работнікаў аўтамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання. Як адзначаецца ў дакуменце, асноўная прычына таго, што здарылася ў падземным пераходзе сталічнай станцыі метро «Няміга» — адсутнасць адказнасці ў органах дзяржаўнага кіравання. Недопушчальна, каб службовыя асобы, дзяржаўнай функцыяй якіх з'яўляецца забеспячэнне бяспекі і захаванасці жыцця грамадзян, не былі прыцягнуты да адказнасці. «Няма ў дзяржаўным, грамадскім жыцці і дзейнасці простых выпадковасцяў, — гаворыцца ў заяве. — Кожная выпадковасць абумоўлена заканамернасцямі некампетэнтнага і бесістэмнага кіравання, халатных, безадказных адносінаў да выканання службовых абавязкаў кіраўнікоў і

службовых асоб. Калі на вытворчасці адбываецца няшчасны выпадак са смяротным зыходам, адказнасць нясе кіраўнік прадпрыемства і непасрэдна адказныя за арганізацыю працы на вытворчым участку. Гэтакаса пры правядзенні масавых мерапрыемстваў павінна дзейнічаць сістэма, якая выключае любыя выпадковасці, што могуць прывесці да якіх-небудзь непажаданных наступстваў».

На думку кіраўніцтва аднаго з буйнейшых прафсаюзаў краіны, відавочны той факт, што ўлады не папаліліся аб бяспецы людзей у дзень масавых гулянняў 30 траўня. Не лепшым аказаўся выбар месца і часу правядзення забаўляльнага мерапрыемства з рэкламай цыгарэт і піва падчас аднаго з галоўных рэлігійных святаў — Сёмухі.

Юрый Аляксеяў

Арэндаваць стала танней

Рэзкае зніжэнне ў Беларусі сярэднямесячнай заробнай платы ў даляравым эквіваленце і ў цэлым жыццёвага ўзроўня грамадзян абумовіла значнае змяншэнне пакупніцкай здольнасці насельніцтва. Працэс «зніжэння» таксама адлюстраваны на кошыце арэнды жылля.

У цэлым, цэны на нерухомую маёмасць паўзучы ўніз ужо з пачатку 1997 года. Сёння сярэдні кошт аднапакаёвай кватэры новай планіроўкі — 9 800 даляраў ЗША; двухпакаёвай — 12 200 даляраў ЗША, трохпакаёвай — 15 900 даляраў замест адпаведна: 10 600, 13 700 і 17 200 даляраў у пачатку 1997 года. (Больш падрабязна — у ПАГОНІ ад 27.05.99 года «Кошты на кватэры папаўзлі ўніз...»). Кошт арэнды жылля таксама знізіўся. З мінулага года — прыблізна на 25 працэнтаў. Калі ў 1998 годзе за аднапакаёвую кватэру штомесяц трэба было ў сярэднім аддаць 50 даляраў, то цяпер толькі 35.

Па-ранейшаму цана арэнды жылля залежыць ад колькасці пакояў, паверху дома, дзе размешчана здаваема кватэра, планіроўкі, ад наяўнасці мэблі, тэлефона ды інш. Апошнім часам карыстаюцца попытам аднапакаёвыя кватэры ў цэнтры горада з мэбляй і тэлефонам. Наяўнасць тэлефона наогул узнімае кошт здаваемага жылля адразу на 20-30 працэнтаў. Амаль «нулявы» попыт на жыллё без мэблі і тэлефона ў мікраараёнах «Дзевятоўка» і «Вішнявец». Яшчэ цяжэй здаць у арэнду жыллё на год, два і г.д., нягледзячы нават на 10-15-працэнтнае зніжэнне цаны арэнды.

Рынак арэнды жылля цяпер насычаны разнастайнымі прапановамі: ад васьміпакаёвага 3-павярховага катэджа (200 даляраў штомесяц, здаецца на год) да чатырохпакаёвай кватэры з мэбляй і тэлефонам па вуліцы Горкага за 100 даляраў ЗША штомесяц. У цэлым агульная карціна прапановаў арэнды жылля адлюстравана ў табліцы.

Як бачым, рынак нерухомай маёмасці ў Беларусі перажывае нялепшыя часіны. Прапановы перавышае попыт у некалькі разоў, і пры гэтым як на рынку «двухаснага» жылля, так і на рынку арэнды жылля. Паводле меркавання эканамістаў аналітычнага цэнтра «Рынкавая эканоміка», павышэнне кошту арэнды матчымае толькі ў двух выпадках:

1) ударажання платы за камуналь-

Табліца

Месцаарамішчэнне	Колькасць пакояў	Планіроўка	Наяўн. мэблі	Наяўн. тэл.	Арэнда за месяц у USD
вул. Дамброўскага	1	хрушч.	+	+	35
вул. Каліноўскага	1	хрушч.	+	-	35
вул. Горкага	1	новая	-	-	40
пр-т Касманаўтаў	1	хрушч.	+	-	40
вул. Шчорса	1	новая	+	-	35
вул. Урублеўскага	1	брэжн.	+	+	40
пр-т Будаўнікоў	1	брэжн.	-	-	30
м-н Вішнявец	1	новая	-	-	25
вул. Мендзялеева	1	хрушч.	+	+	35
вул. Дзяржынскага	1	новая	-	-	25
пр-т Я. Купалы	1	брэжн.	+	+	40
м-н Фоліш	1	новая	-	+	40
вул. Л. Чайкінай	1	хрушч.	+	+	40
вул. Гая	1	хрушч.	+	-	35
вул. В. Сопамавай	1	хрушч.	+	-	30
вул. Рэпіна	1	новая	+	-	35
вул. Урублеўскага	2	хрушч.	-	-	40
пр-т 40 гадоў Перамогі	2	новая	-	-	40
вул. Рэпіна	2	новая	+	+	60
вул. Таўлая	2	новая	-	+	50
вул. Дзяржынскага	2	новая	+	-	35
вул. Ліможа	2	новая	-	-	30
пр-т Касманаўтаў	2	хрушч.	+	+	45
пр-т Я. Купалы	2	брэжн.	+	+	60
вул. Шчорса	2	новая	+	+	55
вул. Церашковай	2	хрушч.	+	-	50
вул. Горкага	3	новая	+	+	100
пр-т Касманаўтаў	3	хрушч.	+	+	65
пр-т Будаўнікоў	3	брэжн.	+	+	70
вул. Урублеўскага	3	хрушч.	+	-	55
м-н Вішнявец	3	новая	-	-	50
вул. Дзяржынскага	3	новая	-	-	50
вул. Горкага	4	новая	+	+	100
вул. Дамброўскага	4	хрушч.	-	+	70

ныя паслугі (падрабязней пра гэта — у ПАГОНІ N34(411) ад 18 траўня 1999 года ў артыкуле С. Міронава «Рынкавы сацыялізм скончыцца на Беларусі ў XX стагоддзі?»);

2) узростання сярэднямесячнага заробку з сённяшняга ўзроўня ў 23 даляры ЗША хаця б да ўзроўня снежня 1994 года — 91 даляра ЗША.

Нягледзячы на тое, што арэндаваць кватэру стала ў бягучым годзе танней (у даляравым эквіваленце) у параўнанні з 1994-1998 гадамі, сярэдняя цана арэнды перавышае сярэднямесячную заробную плату больш як у паўтара раза. Магчыма, грамадзян рэспублікі ў арэндзе жылля з пачатку прэзідэнцтва Лукашэнка знізіліся на 400 працэнтаў,

г.зн. з мажлівасці найму 3-пакаёвай мебелізаванай кватэры з тэлефонам да магчыма, найму пакойчыка 2,5 на 3,5 метраў з гольмі сценамі. Пытанне на конт фінансавых здольнасцяў грамадзян Беларусі па набыццю жылля ва ўласную маёмасць у 1999 годзе, на нашу думку, закранаць не варта. Гэтыя здольнасці роўныя 0,01 працэнта, і іх кіраўнік дзяржавы разам са сваім апаратам спрабуе таксама знізіць. Але куды ж?

Няўжо следам за спецлукшэнкаўскімі філалагічнымі тэрмінамі (рынкавы сацыялізм, яднанне і г.д.) трэба будзе вынаходзіць новую дзесятковую сістэму лічбаў для Беларусі: са шматлікімі нулямі да і пасля коскі.

Кацярына Зволін

Нялёгкія часы для багатых працягваюцца

Паводле дадзеных рэкламнай перыёдыкі, напрыканцы вясны ў 320-тысячным Гродне прапаноўвалася да продажу 35 катэджаў (дамоў) і каля 200 кватэр. З іх удзельная вага аднапакаёвых кватэр складала васьмь працэнтаў, чатырохпакаёвых — 18 працэнтаў, пяці-шасціпакаёвых — крыху болей за адзін працэнт. Па 35-36 працэнтаў прапановаў прыпала на дзвюх-трохпакаёвыя кватэры.

Рынкавыя кошты гарадзенскіх кватэр вельмі адрозніваліся ў залежнасці ад колькасці пакояў, выгодаў і прэстыжнасці раёна. Так, цана аднапакаёвых кватэр вагалася ад 8,2 да 11 тысяч даляраў (сярэдня кошт 9,8 тысяч даляраў), 2-пакаёвых — 4,2-18,4 тысяч даляраў, (13,2 тысячы даляраў), 3-пакаёвых — 11,9-24 тысячы даляраў (18,6 тысячы USD), 4-пакаёвых — 13,8-51 тысячы даляраў (сярэдня кошт 21,2 тысячы ЗША).

Калі параўнаць сярэднія рынкавыя кошты гарадзенскіх кватэр на пачатак студзеня гэтага года і канец красавіка, то заўважаецца, што мясцовыя пакупнікі аддаюць перавагу танным аднапакаёвым кватэрам — іх цэны ў сярэднім за чатыры месяцы выраслі на 6,5 працэнта. Але кошты прэстыжных чатырох-пяціпакаёвых кватэр за гэты перыяд часу крыху знізіліся (у сярэднім на 7,8 працэнта), што сведчыць пра нялёгкія для мясцовых бізнесоўцаў часіны. І не толькі для іх. Сярэднія цэны дзвюх-

трохпакаёвых кватэр за гэты перыяд практычна не змяніліся.

Каля 20 працэнтаў прапанаваных катэджаў і дамоў размяшчалася ў цэнтры Гродна. Дыяпазон коштаў — ад 6,5 тысячы даляраў за дом без выгодаў (агульная плошчай 37 кв.м) да 58 тысяч даляраў за 3-павярховы асабняк з усімі выгодамі (участак зямлі 7,4 соткі). Цэны дамоў на ўскрайках Гродна, у асноўным, укладваліся ў 28 тысяч даляраў (памер прысядзібных участкаў — ад 3-х да 20-і сотак).

Гарадзенская прапанова нерухомай маёмасці апошнім часам ў 3,5 раза перавышала попыт на яе. Тыповымі былі аб'явы: «Куплю кватэру танна». Таму няздзіўна, што некаторыя гарадзенскія кватэры (перш за ўсё гэта датычыць дарагіх чатырох-пяціпакаёвых кватэр вялікай плошчы) значацца ў спісах на продаж яшчэ са снежня 1998 года.

Сяргей Кануннікаў

Курсы валют

На 2 чэрвеня Нацыянальны банк Беларусі ўстанавіў наступныя афіцыйныя курсы валют:

даляра ЗША — 251.000 беларускіх рублёў; еўра — 261.692,60; нямецкая марка — 133.801,30; расійскі рубель — 10.270. У параўнанні з учарашнім днём афіцыйны курс даляра не змяніўся.

На «чорным» рынку наяўнай валюты ў Мінску раніцай 2 чэрвеня даляра куплялі па 430.000—435.000 і прадавалі па 440.000—445.000 рублёў.

У параўнанні з учарашнім днём курс не змяніўся.

Дзмітрый Уласаў

Зніжаецца колькасць смецця на душу насельніцтва

Адночы, пралятаючы над абшарамі нашай краіны, Аляксандр Лукашэнка падлічыў, што Беларусь па колькасці нелегітымнага смецця на душу насельніцтва займае непрыстойнае месца сярод іншых цывілізаваных дзяржаваў. І тады прэзідэнт даў загад добра падмесці беларускі майдан, а заадно вымесці са службовых пасадаў тых, хто дрэнна змагаецца са смеццем ды іншымі антысанітарнымі з'явамі.

У рэчышчы генеральна-прэзідэнцкай лініі дзейнічала і Гарадзеншчына. І небезвынікова. На фоне іншых абласцей рэспублікі яе абшары маюць неблагі выгляд. Гэта адзначыў і намеснік міністра прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Васіль Падалька, які выступіў на травеньскай калегіі абласной падведамаснай структуры. А зроблена і на самой справе нямала. За апошнія 1,3 года ў вобласці ліквідаваны 802 звалкі смецця ды іншых адкідаў, ачышчана ад хлама 5540 гектараў лясных угоддзяў, палепшыўся санітарны стан населеных пунктаў, механізаваных двараў, фермаў і г.д., падабраны 533 мініпалігоны для складзіравання бытавых адкідаў у вёсках. Сістэмна гэтая работа вядзецца ў Сморгонскім, Слоніміскім, Наваградскім раёнах, у горадзе Лідзе.

І ўсё ж калегія аблкампрыроды прызнала недастатковай працу ў вобласці па паліпашэнню санітарнага стану населеных пунктаў і навакольных тэрыторый. А начальнікі Гарадзенскай, Астравецкай, Ашмянскай інспекцыяў папярэдзаны: у выпадку непрыняцця належных мераў, накіраваных на павы-

шэнне эфектыўнасці кантролю за санітарным станам тэрыторыяў, яны будуць звольнены з займаемых пасадаў. Намеснік старшыні Гарадзенскага аблвыканкама Віктар Чорны выказаў незадавальненне арганізацыяй збору бытавых і прамысловых адкідаў, што падпадаюць другой перапрацоўцы.

Вад Айдарыў

Плаціць даўдзееца больш

У траўні павысіліся памеры збораў з уладальнікаў транспартных сродкаў за паслугі, якія аказвае Дзярж-аўтаінспекцыя.

Цяпер, каб атрымаць нумарныя знакі на аўтамабілі, прыйдзеца заплаціць 3,6 млн. руб. За знакі павышанай якасці Д, К, М трэба будзе выкласці аж 8,5 млн. руб. за нумарныя знакі «транзіт» — 500 тыс. руб. Кошт нумарных знакаў на матацыкл складае 1 млн. руб., а калі вы захочаце набыць знакі са светаадлюстравальнай паверхняй, то даўдзееца заплаціць 2,4 млн. руб., а на прычэп — 1,5 і 3,5 млн. руб. адпаведна.

Тэхнічны пашпарт транспартнага сродку новага ўзору каштуе ўжо 1,5 млн. руб., старога — 25 тысяч, знак адрознення Рэспублікі Беларусь (BY) — 200 тысяч.

Перш чым ехаць у ДАІ на тэхгляд аўтамабіля, неабходна мець квіток на суму 125 тыс. руб., за матацыкл і прычэп — 50 тысяч. Акрамя гэтага трэба заплаціць 150 тысяч рублёў за сертыфікат аб яго праходжанні.

Каб ісці здаваць экзамен у МРЭА ДАІ па правілах дарожнага руху і ваджэнню аўтамабіля, неабходна запасці-

ся квітком на суму 170 тысяч рублёў, па ваджэнню матацыкла — 100 тысяч. А вадзіцельскае пасведчанне новага ўзору з талонам да яго каштуе 1,6 млн. руб., старога — 30 тысяч. Кожная камп'ютарная паслуга па рэгістрацыі, перарэгістрацыі, зняцці з уліку транспарту, выдачы даведка аб транспарце, які знаходзіцца ў вышуку, каштуе цяпер 60 тысяч рублёў. Транспартіроўка пашкоджаных транспартных сродкаў па заяве ўладальніка абыдзеца ў 800 тыс. руб., а дастаўка транспарту на штрафную стаянку — 500 тысяч рублёў.

За нумарныя знакі і пасведчанні аб рэгістрацыі на аўтамабілі і матакаляскі інвалідаў, якія атрыманы бясплатна ці на льготных умовах, зборы не бяруцца. Захавалася ільгота аб аплаце 50% устаноўленых ставак за знакі, якія выдаюцца на транспартныя сродкі ветэранам і інвалідам вайны, пенсіянерам па ўзросту.

Валянціна Чурыла, «ГС»

Бюджэт напоўняць аўтамабілісты

У адпаведнасці з Дэкрэтам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь N8 і Указам N100 «Аб парадку і ўмовах правядзення абавязковага страхавання грамадзянскай адказнасці ўладальнікаў транспартных сродкаў», з першага ліпеня 1999 года пачынаецца страхаванне грамадзянскай адказнасці ўладальнікаў транспартных сродкаў. У выпадку адсутнасці страхойкі будучы выкарыстоўвацца штрафныя санкцыі да 15 мінімальных заробкаў.

У N24(401) ПАГОНІ ад 6 красавіка 1999 года пабрабязна паведамлялася наконт памеру страхавых унёскаў (у сярэднім 20 даляраў у год для легкавых аўтамабіляў і 40 даляраў для таксі). А таксама адзначалася, што да 15 траўня бягучага года павінны ўжо будучы з'явіцца першыя страхавыя кампаніі, якія атрымалі спецыяльную ліцэнзію. Так і здарылася. На сённяшні дзень ужо сем беларускіх страхавых кампаній маюць ліцэнзію на права правядзення страхавання грамадзянскай адказнасці ўладальнікаў транспартных сродкаў. Гэта «Альвена», «Багач», «Белдзяржстрах», «Белзнешстрах», «Індзяржстрах» і «Купава». З іх поўнасна дзяржаўнай кампаніяй з'яўляецца толькі «Белдзяржстрах», астатнія — камерцыйныя, хаця

ў некаторых з іх і ёсць доля дзяржаўнага капіталу. Прыкладам, «Індзяржстрах» і «Белзнешстрах».

Увядзенне новага віду абавязковага страхавання, адпаведна меркаванню незалежных эканамістаў, забяспечыць папаўненне за год бюджэту на два трыльёны чатырыста мільярдаў рублёў. І гэта нягледзячы на тое, што не ўсе ўнёскі пойдучы ў вышэйказаныя цэнтралізаваны дзяржаўны фонд грашовых сродкаў. Але гэта наўрад ці штосьці грунтоўна зменіць у дэфіцыце рэспубліканскага бюджэту, які толькі на пачатак года складаў 33 трыльёны 528 мільярдаў беларускіх рублёў. Пажадана было б, каб грошай халіла на кампенсаванне страў пацярпелым у выніку дарожна-транспартных здарэнняў, а бюджэт пачае.

Сяргей Міронаў

Даляраў узмацніўся толькі на біржы

На мінулым тыдні (24—30 траўня) курс даляра ЗША да беларускага рубля павялічыўся толькі на Беларускай валютна-фондавай біржы. Рост склаў 0,8 працэнта (з 248.000 да 250.000 рублёў).

Біржавы кошт нямецкай маркі знізіўся на 0,3 працэнта (са 134.300 да 133.850 рублёў), еўра — на 0,1 працэнта (з 261.900 да 261.700 рублёў). Расійскі рубель падаржэў на 1,7 працэнта (з 10 060 да 10 230 рублёў). Капіроўка долара да безнаўйнага рубля на пазабіржавым рынку знізілася за тыдзень на 2,5 працэнта (з 495.000—520.000 да 485.000—505.000 рублёў).

На ранейшым узроўні застаўся курс долара на «чорным» рынку наяўнай валюты (435.000—440.000 рублёў пры куплі, 445.000—450.000 рублёў пры продажы) і ў абменных пунктах камерцыйных банкаў (290.000—300.000 рублёў пры куплі, 300.000 рублёў пры продажы).

З пачатку месяца «чорны» наяўны курс долара ЗША узрос на 7,3 працэнта, біржавы безнаўны — на 2 працэнта; пазабіржавы безнаўны — на 1 працэнт, банкаўскі наяўны — не змяніўся.

Афіцыйны курс долара да расійскага рубля, які ўстанавівае Цэнтральны банк РФ, знізіўся за мінулы тыдзень на 0,9 працэнта (з 24,65 да 24,44 рубля), з пачатку месяца — узрос на 0,9 працэнта.

Дзмітрый Уласаў

ПАРАЛЕЛІ

Нязьменнай застаецца толькі геаграфія

12 сакавіка закончылася эпоха падзелу Еўропы згодна з паразуменьнем у Ялце. Гэтая дата, напэўна, трапіць - ды ўжо трапіла - на старонкі гістарычных падручнікаў. 12 сакавіка адыходзіць у мінулае ненатуральны падзел Еўропы, адыходзіць у мінулае палітыка мілітарных блёкаў, раўнавагі страху ды Бэрлінскай сыстэмы. Палітыка, чэхі ды вугорцы вяртаюцца ў сям'ю свабодных народаў, уступаюць у палітычныя ды мілітарныя структуры Захаду. Таму 12 сакавіка адкрываецца новая карта эўрапейскай гісторыі. Адбылося гэта дзякуючы імкненьням народаў Цэнтральнай Еўропы ды палітыкі Злучаных Штатаў Амэрыкі, якія яшчэ раз пацвердзілі ролю лідара ў свеце. Як напісаў прэзыдэнт Біл Клінтан у артыкуле, які апублікавала польская прэса ў дзень пашырэння НАТО: «Гісторыя навучыла амэрыканцаў, што іх бясспека зьвязана непасрэдна зь бясспекай Польшчы». І таму гарантыі НАТО зьяўляюцца сапраўднымі гарантыямі.

Вялікі французскі палітык Шарль дэ Голь сказаў некалі, што пастаяннай зьяўляецца толькі геаграфія, а геапалітыка заўсёды зьменная. Гэтыя словы былі сказаны ў кантэксьце таго, што французы пераламалі стэрэатып вечнай французска-нямецкай варажасьці. Польская ж геапалітыка вызначалася на працягу двух стагодзьдзяў разьмяшчэньнем паміж Нямеччынай і Расеяй. Для некалькіх пакаленьняў палякаў такі стан рэчаў быў крыніцай няшчасьцяў. 12 сакавіка геаграфічнае разьмяшчэньне Польшчы не зьмянілася, але зьмянілася геапалітыка. Польская дыпляматыя, польскія аналітыкі пачынаюць рабіць высновы ў сувязі з такой зьменаю лёсу. Першыя віншаваньні ў сувязі з уступленьнем Польшчы ў НАТО прыйшлі ўжо

11 сакавіка з Фэдэратыўнай Рэспублікі Нямеччына. Канцлер Герхард Шродэр зьвярнуў увагу на той факт, што першы раз у гісторыі Нямеччына будзе акружана дзяржавамі-саюзнікамі. Такім чынам ствараецца новая вось нямецкай палітыкі, якая зьяўляецца ключавой для эўрапейскай палітыкі. У сваю чаргу міністр нацыянальнай абароны Польшчы Януш Анышкewіч сказаў, што 12 сакавіка - гэта канец эпохі расейскай дамінацыі ў Польшчы, дамінацыі, якая мела розную форму - ад паглыненьня польскай дзяржавы расейскай імперыяй па нядаўнюю формулу абмежаванага суверэнітэту.

Такая новая сытуацыя адкрывае новую карту ў польска-расейскіх адносінах, карту партнэрства. Масква,

зразумела, зь цяжкасьцю згаджаецца з новай эўрапейскай рэчаіснасьцю, з пашырэннем НАТО і зь незалежнасьцю Украіны. Але традыцыяй расейскай дыпляматыі зьяўляецца рэалізм. Трэба спадзявацца, што менавіта гэты рэалізм дазволіць знайсці Расеі новае месца ў эўрапейскай палітыцы, што адчыніць ёй дарогу да партнэрскага супрацоўніцтва з суседзямі.

Дзевяці Паўночнаатлянтчнага Пакту заўсёды адчынены. У выхэйзгаданым артыкуле прэзыдэнт Клінтан абвясняе чуткі, быццам бы пасля Польшчы, Чэхіі ды Вугоршчыны пашырэнне НАТО закончыцца. Узмацняючы дэмакратыю ды эканоміку, Польшча, Чэхія ды Вугоршчына адчыняюць дарогу ў Пакт іншым кандыдатам.

12 сакавіка ў Кіеве людзі ўзяліся за рукі й стварылі жывы ланцуг, які зьвязаў амбасады трох новых чальцоў Пакту. Такая маніфэстацыя салідарнасьці да падзеі, наладжаная дэмакратычнымі арганізацыямі Украіны, узрушае ды забавязвае, адначасова акрэсьлівае новую прастору польскай актыўнасьці ў новай эпосе, якая распачалася з моманту, калі сьцяг НАТО ўзняўся на пляцы Юзафа Пілсудскага ў Варшаве.

Мацей Лэнтоўскі

Трэба мяняць сістэму

Колькі бальшавіка не кармі, ён усё роўна цябе раскулачыць. (Народная мудрасць)

«Бездельнікі, работать нужно!» - часам чуеш ад якой-небудзь кабеты на свой адрас, калі стаіш у пікеце супраць рэжыму за свае правы. Давайце разгледзім пытанне наконт таго, чаго можна дасягнуць упарта працуючы.

Спачатку некаторыя гістарычныя прыклады: Паўночная і Паўднёвая Карэя. У гэтых краінах жывуць карэйцы, якія нічым паміж сабой не адрозніваюцца - аднолькава разумныя, адналькава дурныя - адзін і той жа народ. Клімат, прырода, надвор'е, карысныя выкапні ды іншае практычна аднолькавыя. Але ў Паўночнай Карэі голад, а Паўднёвая Карэя - багатая квітнучая краіна з сярэднямесячным заробкам каля 600 даляраў ЗША. Парадокс?

Фінляндыя і Расія. Да 1917 года фіны жылі бедна, як і нашыя народы імперыі. Клімат, леба ў Фінляндыі гор-

шыя, чым, прыкладам, у Беларусі. Сёння, праз 80 гадоў, узровень жыцця і культуры фінаў у дзiesiąці разоў вышэйшы, чым у любых іншых народаў імперыі, хаця першапачатковыя ўмовы былі аднолькавыя. Чаму?

Усходняя і Заходняя Нямеччына (да 1990 года). За 45 гадоў савецкай акупацыі ўсходняя немцы значна адсталі ў сваім развіцці ад заходніх. Спартрэбілі дзiesiąці мільярдаў марак дадатковых капіталаўкладанняў ва ўсходнія рэгіёны Нямеччыны, каб падцягнуць іх да ўзроўня заходніх, і працэс яшчэ далёка не закончаны. Чаму ўсходнікі так адсталі?

Кітай і Кітайская Рэспубліка на Тайване. Кітайцы, што ўцяклі ад камуністаў на Тайвань у 1949 годзе, з'яўляюцца сёння багацейшым народам у свеце, у дзiesiąці разоў багацейшым, чым кітайцы кантынентальнага Кітая. Адзін і той жа народ, а вынікі розныя. Чаму?

Польшча і Беларусь. У савецкі час была прымайка: «курыца не птушка, Польшча не заграіца». І сапраўды, у 1989 годзе

палякі і беларусы жылі амаль аднолькава бедна. Сёння, праз 10 гадоў, палякі маюць у дзiesiąці разоў вышэйшы заробкі. Адкуль яны так хутка разбагацелі?

Шматлікія выпадкі падзеленых сем'яў. Напрыклад, адзін брат апынуўся ў Амерыцы і стаў там амаль мільянерам, а другі ўсё жыццё працаваў у калгасе механізатарам, страціў здароўе, спіўся і жыве ў галечы. Чаму так? Адваротных выпадкаў няма.

Адказ на ўсе гэтыя пытанні вельмі просты: ўся розніца ў сістэмах. Як бы беларус не працаваў, не ёў, не спаў, а толькі працаваў, працаваў, працаваў... ён нічога не даб'ецца, пакуль у нас пануе дыктатарскі прамаскоўскі рэжым. Дабрабыт, у першую чаргу, залежыць ад таго, у якой сістэме жыве чалавек, а не ад упартай працы. Трэба змяніць дыктатуру на сістэму, у якой людзі маглі б працаваць на сябе. Толькі так можна пазбавіцца ад галечы.

Сяргей Дамброўскі

«Жалезны Воўк» завітаў у «Карчму пры дарозе»

Не прайшло і месяца з таго часу, як рыцары з Наваполацку наведвалі сваіх калегаў з Гарадзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта. І вось зноў у СМІ з'яўляецца інфармацыя наконт чарговай акцыі «Жалезных Воўкоў».

І гэтым разам яны прыемна ўразілі жыхароў Полаччыны выставай Рыцарскага ўзбраення і сярэднявечных строяў Вялікага княства Літоўскага XIII-XVII стагоддзяў, урачыстае адкрыццё якой адбылося ў Полацкім краязнаўчым музеі 16 траўня.

З упэўненасцю можна казаць, што гэта першы на Беларусі выпадак, калі самадзейная моладзевая арганізацыя дарасла да ўзроўня прадстаўляць свае вырабы ў музейнай экспазіцыі. Гэта сведчыць пра вельмі грунтоўную і дасканалую навукова-гістарычную падрыхтоўку арганізацыі, а таксама аб узроўні яе практычнага майстэрства. Да гэтага часу выставы падобнага кшталту і маштабу рабілі толькі прафесійныя майстры, якія маюць за плячыма не адзін дзiesiąт гадоў працы.

Нагадаем, што «Жалезны Воўк» - гэта не толькі майстэрня па рэканструкцыі даспеаў, але і таленавіты тэатральны калектыў.

У гэтым маглі ўпэўніцца шматлікі глядачы, для якіх пад адкрытым небам быў пастаўлены міні-спектакль «Карчма пры дарозе». Тут танцы дзяўчат-прыгажунь змяняліся звонам мечай і бразганнем даспеаў. А завяршылася ўсё песняй ваяроў пад бой звонаў і працяглыя апладысменты ўдзячнай публікі.

Пажадаем і мы творчых поспехаў усім сябрам «Жалезнага Воўка» ў справе адраджэння і развіцця культурна-гістарычных традыцый Беларусі.

А.Нікалаеў

Ёсць рыцары і на Беларусі

БПСМ як сродак барацьбы з агрэсіяй

19 вучняў 9 «В» класа наваполацкай сярэдняй школы №9 падалі заявы на ўступленне ў Беларускі патрыятычны саюз моладзі. Па іх словах, гэткае адзінадушнае рашэнне ўсіх вучняў класа было выкліканае жаданнем даць адказ на агрэсію НАТО супраць Югаславіі.

Школьнікі, што наважыліся на гэты «рашучы» крок, лічаць, быццам такім чынам яны выказалі «сваё адзінства з братнімі народамі і выказалі сваю падтрымку ў яго справядлівай барацьбе з агрэсарам». Яшчэ раней «падтрымлівалі братні народ» пенсіянеры-камуністы і студэнты-медыкі ў Віцебску. Далей за ўсіх пайшлі ўрачы тэрытарыяльнага медыцынскага аб'яднання з невялічкага райцэнтру Віцебшчыны Сянно, што накіравалі тэлеграмы прэзыдэнтам Клінтану і Мілошэвічу, дзе выказвалі гатоўнасць аказаць сваю прафесійную дапамогу «гераічным абаронцам Сербіі». Але ўступленнем у БПСМ дагэтуль ува-

га «міжнароднай грамадскасці» яшчэ не прыцягвалася.

Растлумачыць дадзены крок наваполацкіх школьнікаў з пункту гледжання нармальнай чалавечай логікі даволі цяжка. Чаму, напрыклад, яны не ўступілі ў «Малады фронт» ці «Маладую Грамаду»? Магчыма, гэта прынясенне сябе ў ахвяру для прыцягнення ўвагі да Балканскае праблемы? Раней людзі аб'яўлялі галадоўкі ці здзейснілі акты самаспалення, каб выказаць свой пратэст супраць пэўнай несправядлівасці. Зараз - уступаюць у БПСМ... Ці будзе адзначана гэтка самаахвярнасць?

Андрэй Аляксандраў

Чарнобыльская навала: Панямонне не Аўстралія

След Чарнобыля знойдзены нават у Аўстраліі, што ўжо і казаць пра Гарадзеншчыну. Радыйёнукліднага смецця больш дасталося Дзятлаўскаму, Наваградскаму, Івейскаму раёнам, іх 152 населеныя пункты, дзе жыве 28 тысяч чалавек.

Дадатковая нагрузка на бюджэт звязана і з тым, што спартрэбіліся немалыя сродкі для ўладкавання больш за 16 тысяч перасяленцаў. У падтрымку маюць патрэбу і ліквідатары, да гэтай катэгорыі далічана больш як шэсць тысяч чалавек, якія пражываюць на тэрыторыі вопласці.

Чарнобыльскую праблему давядзецца вырашаць яшчэ доўга, - кажа загадчык аддзела па надзвычайных сітуацыях Гарадзенскага аблвыканкама Аляксандр Алёшын. - І тут асаблівае значэнне надаецца капітальнаму будаўніцтву. У мінулым годзе асвоена 120,4 мільярда рублёў капітальных укладанняў. Фінансаванне ішло рытмічна і ў належным аб'ёме. У гэтым годзе была некаторая затрымка з зацверджаннем інвестыцыйнай праграмы па будаўніцтву. Працавалі па часоваму графіку, і ў першым квартале дапушчана некаторае адставанне ад гадавой праграмы. Пры

нармальным фінансаванні яго лёгка пазбегнуць.

У 1999 годзе аб'ёмы капітальных укладанняў (у супараўнальных коштах) павінны павялічыцца на 16 працэнтаў да ўзроўня 1998 года. А таксама плануецца, напрыклад, увод паліклінікі на 100 наведванняў за змену ў в.Алешыцы Бераставіцкага раёна. Працягнецца добраўпарадкаванне пасёлкаў перасяленцаў у Слоніміскім, Гарадзенскім, Свіслацкім раёнах, будаўніцтва водараднай сістэмы ў гарадскім пасёлку Іўе. Чакаецца будаўніцтва дзіцячага садка на 140 месцаў у в.Капцёўка Гарадзенскага раёна і дзіцячага садка-ясляў на 95 месцаў у в.Жодзішкі Смагонскага раёна, медычная амбулаторыя з аптэкай у в.Эйгерды Івейскага раёна. Працягнецца газіфікацыя пасёлкаў у Наваградскім і Лідскім раёнах. Будзе весціся будаўніцтва 27 кватэр.

Ад Сафіі да Іаана Кармянскага

У траўні музей гісторыі рэлігіі распачаў дэманстрацыю выставы «Святая зямлі беларускай». Іконы, кнігі, іншыя экспанаты выставы ўвасабляюць сабою лад набожнага жыцця і творчасць святых хрысціянскай царквы ад Сафіі Полацкай да Іаана Кармянскага.

У цяперашніх умовах, калі ідзе рэстаўрацыя будынка музея, і ў яго няма стацыянарных выставачных залаў, - распаўсюдае дырэктар установы Людміла Карнілава, - змянілася і форма работы музея. Упор робіцца на выяўныя выставы, перш за ўсё ў школы і дзіцячыя садкі. Надаем асабліваю ўвагу састарэлым людзям. Магу назваць, напрыклад, выезды ў дамы ветэранаў Наваградскага і Мастоўскага раёнаў, дзе нас надзвычай цёпла сустракалі. Мы прадстаўлялі не толькі выставу, ветэраны слухалі ансамбль старажытнай музыкі; а некаму было вельмі важна раскрыць душу святару. А ў адной з вайсковых часцей г.Гродна мы ўпершыню экспанавалі выставу «Гераічныя старонкі гісторыі Беларусі». Яна можа працаваць і

ў школах, дзе працягваюць дзейнічаць лекторыі «Мая радзіма Беларусь» - для малодшых школьнікаў. А вось для вучняў старэйшых класаў музей прапануе другую тэму: «Царква і культура Беларусі».

І некаторыя планы на будучыню. Да 2000-годдзя хрысціянства музей рытуе для школьнікаў новы лекторыі «Свет сакральнага мастацтва». А з гісторыка-археалагічным музеем ёсць дамоўленасць аб адкрыцці дзвюх выставаў: «Біблія - кніга кніг» і «Вобраз Божай Маці ў іканапісе». Працягваецца шліфоўка гадоўнай экспазіцыі музея, аднак ўбачым мы яе не раней як завершана рэстаўрацыйныя работы, якія не абцяжваюць скончыцца досыць хутка.

Вад Айдарыў

Польская паліцыя - не «менты»

Польскае міністэрства ўнутраных спраў выпусціла вучэбны відэафільм, які прызначаны для супрацоўнікаў паліцыі. Фільм прысвечаны стасункам паліцыі з журналістамі. На канкрэтных жыццёвых сітуацыях паказана, як нельга сябе паводзіць у дачыненні да рэпарцёраў. Напрыклад, у фільме ёсць такі эпізод. Паліцэйскі прымушае журналіста спыніць здымку, бо іначай ён забярэ касету ці нават знішчыць камеру. «А я падам скаргу!» - спрабуе абараніцца журналіст. - А я падам рапарт, што ты на мяне напаў», - спакойна пагражае паліцэйскі.

Гэты відэафільм будзе паказвацца ўсім, хто паступае на службу ў паліцыю. Акрамя таго, уведзены некалькігадзінны курс навучання дачыненням з прэсай і, такім чынам, у хуткім часе ўсе паліцэйскія будуць ведаць, як сябе паводзіць з журналістамі.

Не пашкодзіла б і нашаму кіраўніцтву міліцыі правесці падобнае навучанне сваіх супрацоўнікаў. Мяне, да прыкладу, адзін маладзенькі малодшы сяржант затрымаў за тое, што я на

вуліцы запісаў словы кабеты на дыктафон. Фотакарэспандэнтаў ПАГОНІ хапалі ў «варанок» за тое, што фатаграфавалі чаргу ў гарэлачнай краме. У лексіконе нашых міліцыянтаў пераважаюць такія фразы, як «Не тваё дэле» і г.д.

Але, відаць, кіраўніцтву міліцыі не да таго - міліцыянт змагаюцца з крэмолай. А хто носьбіты крэмолы? Журналісты. Так вось...

Сяргей Самасей

ПУНКТ ГЛЕДЖАННЯ

16 лютага 1999 года ПАГОНЯ змясціла мой артыкул «А Пушкін быў і такім...» У ім, аддаючы належнае А.С.Пушкіну як вялікаму рускаму паэту, я збольшага паказаў і адваротны бок медала, спыніўся на непахісных велікарускіх імперскіх перакананнях паэта, якія ва ўсіх іншых працах пра Пушкіна старанна не заўважаюцца або сарамліва замоўчаюцца.

Паэт, напрыклад, шчыра верыў, што хутка ўсе народы Расіі, у тым ліку і нядаўна захопленыя («і финн, и ныне дикий тунгус, и друг степей калмык») абрусюцца. Ён нічоў не сумняваўся, што рускія выконваюць вялікую місію, цывілізуючы тубыльцаў - заваёваныя «дзікія» або «напаўдзікія» народы, высакамерна, пагардліва ставіўся да татару, башкіраў, чэркесаў ды іншых, з шавіністычнай пропаведдзю сваёй нацыянальнай выключнасці гаварыў пра непараўнальную веліч рускай мовы (яна, маўляў, мае «бясспрэчную перавагу перад усімі еўрапейскімі мовамі»), марыў пра час, калі «славянские ручьи сольются в русском море», усхваляў агрэсіўную палітыку рускіх цароў, славіў генералаў-заваёўнікаў Ярмава, Паскевіча, Суворава ды іншых.

У артыкуле крыху закралася і ваяўнічая пазіцыя Пушкіна падчас падзей 1830-1831 гадоў у Польшчы. Некаторыя з чытачоў пры сустрэчы са мной, пыталіся, ці вядома, як паставіўся Адам Міцкевіч да антыпольскіх пушкінскіх выпадкаў, і дадавалі, што абодва ж паэты ў свой час сябравалі.

Зварот да шматлікіх кніг, звязаных з жыццём і творчасцю паэтаў, дазваляе адказаць на гэтае пытанне. Пра Пушкіна ёсць двухтомнік з успамінамі сучаснікаў, а таксама дакументальная кніга В.Верасаева «Пушкін у жыцці». Што-нішто можна знайсці і пра Міцкевіча. Асноўная ж крыніца - поўныя зборы твораў гэтых пісьменнікаў.

Спачатку - каротка пра Міцкевіча. Яго слухана лічаць не толькі геніем паэзіі, пісьменнікам сусветнага значэння, але і змагаром польскай і еўрапейскай дэмакратыі. Будучы студэнтам Віленскага ўніверсітэта, ён стаў адным з арганізатараў тайных таварыстваў патрыятычнай моладзі - філарэтаў і філаматаў. Пасля заканчэння ўніверсітэта чатыры гады настаўнічаў у Коўне, працягваючы актыўную грамадскую дзейнасць. У многіх рамантычных творах Міцкевіча яго маладыя сучаснікі шукалі і знаходзілі тое, што якрава адпавядала іхнім патрыятычным памкненням і вялікай мёзе -вызваліць Польшчу ад чужаземнага прыгнёту.

У кастрычніку 1823 года царскія ўлады арыштавалі Міцкевіча і яго таварышаў з філаматка-філарэцкіх арганізацый, а праз год саслалі «ва ўнутраныя губерні Расійскай імперыі». Жывучы ў Адэсе, Маскве, Пецярбурзе, паэт зблізіўся з будучымі дзекабрыстамі Рылеевым і Бястужавым, пазнаёміўся са многімі рускімі пісьменнікамі, напісаў шмат новых твораў. Ссылка цягнулася чатыры з паловай гады. У траўні 1829 года паэт атрымаў дазвол на выезд з Расіі. Як толькі даведаўся ён, што лістападаўскай ночы 1830 года ў Варшаве ўспыхнула паўстанне, жаданне быць разам з паўстанцамі ахапіла паэта. Ён выязджае з Рыма і праз Францыю і Германію прабіраецца да граніцы Каралеўства Польскага. Некалькі месяцаў сочыць ён за гераічнай, але няроўнай барацьбой, прабіцця ж да сваіх не рызкінуў.

Пасля Міцкевіч амаль увесь час жыў у Парыжы. А думкі паэта - у родным абскроўленым краі, дзе адны загнілі ў баях, а другіх царскія ўлады вывезлі на катаргу ці ў ссылку. Там, у Парыжы, Міцкевіч быў душой польскай эміграцыі, асабліва яе левага крыла. Паўны час ён чытаў курс лекцый па славянскіх літаратурах, рэдагаваў інтэрнацыянальную газету. У 1848 годзе ён арганізаваў польскі легіён на падтрымку барацьбы за свабоду Італіі.

З Пушкіным ён пазнаёміўся ўвосень 1826 года. У паэме «Дзяды» («Урывак часткі 3-й») прыгадваецца, як у дажджлівую пецярбургскую ноч, укрывшыся адным плашчом, сталі яны ля помніка Пятру Вялікаму і, хоць упершыню сустрэліся толькі некалькі дзён таму, гутарылі, «як з братам брат». Адзін з іх - «сын Захаду, чужынец невядомы», «царскім самовольствам гнаны». Другі - «рускі, вольнасці пясняр, які «словам палымным Поўнач абуджаў». Дарэчы, у памянёнай «Урыўку...» Міцкевіч зусім інакш ставіцца да Пятра Першага, чым

Пушкін у паэме «Медный всадник» ды іншых творах. Не захапляецца ім і не ўсхваляе яго, а паказвае, як цар, «пранікшы ў чужыя землі, залажыў імперыі апору, сабе сталіцу, а не горад людзям», як ён у балота, «у нутры пльывуноў... утапіў цэлы ста тысяч мужыкоў, і стала кроў асновай той сталіцы».

Міцкевіч пісаў, што ведаў Пушкіна «даволі блізка і доўга; знаходзіў у ім характар занадта ўражлівы, а часам легкадумны, але заўсёды шчыры, высакародны». І яшчэ: «Калі ён гаварыў пра знешнюю ці ўнутраную палітыку, то можна было прыняць яго за чалавека, які пасівеў у занятках дзяржаўнымі справамі і штодзённа чытае справаздачы ўсіх парламентаў».

Адам Міцкевіч

Як зазначыў адзін з сучаснікаў Пушкіна, «па адкаванасці, па шматбаковай вучонасці Міцкевіча Пушкін не мог параўнаць сябе з ім». Сам Пушкін быў у незвычайным захапленні ад Міцкевіча і аднойчы сказаў: «Нядаўна Жукоўскі гаворыць мне: ці ведаеш, брат, Міцкевіч жа заткнуе цябе за пояс. - Ты не так гаворыш, - адказаў я, - ён ужо заткнуў мяне». Асабліва захапляўся Пушкін выключнай здольнасцю Міцкевіча імправізаваць. На адной з такіх імправізацый, як піша А.Адынец, Пушкін сарваўся з месца і, кудлачычы валасы, амаль бегаючы па зале, усклікнуў: «Які геній! Якое свяшчэннае полымі! Што я поруч з ім?»

Пасля таго, як Міцкевіч паехаў у пажыццёвую эміграцыю, дарогі іх разышліся. Міцкевіч да скону дзён быў паэтам-ваяром, а Пушкін з «песняра вольнасці» становіцца «апошнім песняром Імперыі» (так ацаніў яго Г.П.Фадотаў).

У 1824 годзе Пушкіна, як ён пісаў пасля, «за два радкі нерэлігіяна» ў пісьме, перахопленым паліцыяй, зволілі са службы і выслалі ў сяло Міхайлаўскае (маёнтка яго маці) пад нагляд губернскага начальства і духоўных улад. Праз два гады паэт піша новаму цару Мікалаю Першаму ліст, у якім «са шчырым раскаяннем і цвёрдым намерам не супярэчыць сваімі поглядамі агульнапрынятаму парадку» просіць дазволу ехаць у Маскву ці Пецярбург. Цар выклікае паэта да сябе, гутарыць з ім, вызваляе яго ад ранейшага пакарання, дае права жыць, дзе хоча. «Пішы і пішы, я буду тваім цэнзарам, - скончыў цар і, узяўшы яго за руку, вывеў у сумежныя пакой, напоўнены царадворцамі: - Вось вам новы Пушкін, пра старога забудзем». Як сведчыць А.П.Пяткоўскі, тады ж цар, ідучы разам з Пушкіным і ласкава паказваючы на яго сваім прыбліжэнцам, сказаў: «Цяпер ён мой!»

За Пушкіным яшчэ працягваецца тайны нагляд, але шэф корпуса жандару Бенкендорф ужо дакладвае цару, што паэт «усюды гаворыць пра Вашу Вялікасць з удзячнасцю і найльбейшай адданасцю». Яшчэ праз пэўны час у чарговым данясенні галоўны жандар паведамляе: «Пушкін, пасля сустрэчы са мной, гаварыў у Англіійскім клубе з захапленнем пра Вашу Вялікасць і прымуціў усіх, хто з ім абедваў, піць за здароўе Вашай Вялікасці. Ён усё-такі вялікі шалапут, але калі ўдасца скіраваць яго пярэ, то гэта будзе выгада». І вось паэт ужо піша вернападданніцкі верш «Стансы» ў гонар імператара. Некаторыя сябры Пушкіна ў такіх яго ста-

сунках з царом бачылі здраду іх ранейшым агульным інтарэсам. П.Вяземскі, А.Тургенев ды іншыя асабліва асуджалі паэта за яго апалагетычна-імперскія вершы «Клеветникам России» і «Бородинская годовщина». Пра ўспаўненую Пушкіным перамогу над польскімі паўстанцамі Вяземскі гаварыў: «Курам на смех быць у крайняй узбуджанасці ад здзіўлення, бачачы, што льву ўдалося, нарэшце, наклаці лапу на мыш».

Супастаўляючы розныя сведчанні сучаснікаў Пушкіна і яго ўласныя лісты, можна ўзнавіць гісторыю з'яўлення на свет гэтых апалагетычных твораў. Жаданне Бенкендорфа і цара «скіраваць пярэ» Пушкіна ў патрэбным для іх напрамку

бу; 5) творы выдаць за казёны кошт на карысць удавы і дзяцей; 6) аднаразова 10 тысяч рублёў.

Між іншым, калі гаворка ідзе пра Льва Талстога ці, скажам, Тургенева, то звычайна не забываюць нагадаць, што яны мелі ўласныя маёнткі, а пра Талстога дадаюць, што гэта «помещик, юродствующий во Христе». Пра Пушкіна ж пішуць толькі, што ён з дваран. А між тым ён таксама меў маёнтак у сяльцы Кісянцёве Ніжагародскай губерні - 220 прыгонных сялян мужчынскага полу з жонкамі і дзецьмі. Праўда, ён, як толькі атрымаў гэту спадчыну ад бацькі, адрозу заклаў у лямбард 200 душ за 38 000 рублёў. У лісце Пушкіна да К.Рылеева чытаем: «Ты злуешся, што я фанабэрус»

Прыкра і крыўдна было Міцкевічу, што той, каго ён называў «песняром вольнасці», цяпер служыць царызму і славіць яго захопніцкую палітыку. У выгнанні, далёка ад заняволенай радзімы піша Міцкевіч верш «Рускім сябрам». Першым прыгадвае Рылеева. Яго ўжо няма. «Павесіў цар яго. Бяда народам тым, што губяць гэтак во сыноў сваіх вялікіх». Другі - Бястужаў, прарок-ваяр. Яго руку «да тачкі цар дзесь з польскай прыкаваў, іх паяднаўшы кроўна». Гэтыя двое, ахвяры дэспата-цара, называюцца ў вершы пайменна.

Трэці - безыменны, але лёгка ўгадваецца. Ён пакараны «большай страшнай - Божай карай», «ён зганьбіў імя, прадаўшыся цару за шчодрыя дары, б'ючы чалом перад дзвярамі залатымі. І славачы яго падкупленым пяром, раскошы рад, з мяне, з пакут выгнаў-браццяў смяецца ў маім доме, а перад царом, нібы заслугу, выстаўляе груз пракляццяў».

Пушкін, прачытаўшы гэты верш, змешчаны ў зборніку, выдадзеным у Парыжы, пачаў быў пісаць адказ Міцкевічу. Менавіта як адказ паэта на верш «Рускім сябрам» каменціруецца гэты твор у польскай крытыцы і ў адпаведных тамах шматлікіх выданняў твораў Пушкіна. Верш пачынаўся радком «Он между нами жил...», але так і застаўся не дапісаным да канца, пры жыцці Пушкіна не друкаваўся, пабачыў свет толькі ў пасмартным выданні 1841 года. Ёсць у вершы радкі, у якіх выразна бачыцца тактыка, уласцівая і многім сённяшнім палітыкам: скажаш ім горкую праўду ў вочы - адрозу ўклячэцца цябе ў стан падкупленых ворагаў: «Наш мирный гость нам стал врагом - и ядом стихи свои, в угоду черни буйной, он напоет. Издали до нас доходит голос злобного поэта...»

Міцкевіч нібы прадчуваў такі рэзананс. Ягоны верш «Рускім сябрам» завяршае страфа: «Калі ж хто з вас мяне пачне дзе праклінаць, я адкажу: так брэша пёс дваровы, які таму, хто захацеў ашыйнік звыклі зняць з ягонай шыі, рукі пакусавць гатовы».

Яшчэ адзін штрых да неардынарнай постаці Адама Міцкевіча.

Паручнік Дантэс, які прыехаў з Францыі ў Расію «на поўно ішасця і чыноў», за выклік на дуэль і забойства Пушкіна быў разжалаваны ў радавыя, пазбаўлены расійскага грамадзянства і высланы за мяжу. Калі Міцкевіч дачуўся пра смерць Пушкіна, то апублікаваў у замежным друку ліст, у якім пісаў, што лічыць сваім абавязкам адпомсціць за смерць свайго сябра Пушкіна і выклікае Дантэса на дуэль. Але чамусьці яна не адбылася.

На заканчэнне патлумачым яшчэ, чаму Г.П.Фадотаў называе Пушкіна «апошнім песняром Імперыі». Гэты выдатны рускі гісторык і філосаф (большую частку свайго дарослага жыцця прабыў у эміграцыі) пісаў: «Пасля Пушкіна, пасварыўшыся з царамі, руская інтэлігенцыя страціла смак да імперскіх праблем, да нацыянальных і міжнародных наогул... Яна абуралася гвалтоўнай русіфікацыяй або хрысціянствам іншародцаў, але абурэнне адносілася да метадаў, а не да мэты. Асіміляцыя прымалася як непазбежны вынік цывілізацыі».

Можна, аднак, прыгадаць асобныя, хоць і рэдкія выключэнні. Так, І.С.Аксакаў на старонках часопіса «Дни» гораха падтрымліваў дзейнасць Мураўёва-Вешальніка ў «Северо-Западном Крае». Быў аднойчы зрыў і ў М.А.Някрасава. Ратуны ад закрыцця свайго часопіс «Современник», ён 16 красавіка 1866 года, прыняўшы ўдзел у афіцыйным ушанаванні Мураўёва-Вешальніка, прачытаў у яго гонар хвалебны верш, які пачынаўся радкамі: «Бокал заздравны поднимая, ещѣ раз выпить нам пора здоровья миротворца Края. Так много ж лет ему! Ура!» Пасля, аднак, Някрасава да канца жыцця балюча перажываў свой дагдальніцкі грэх. Ён пісаў: «Не торговал я лирой, но бывало, когда грозил неумолимый рок, у лиры звук неверный исторгала моя рука...» Паэт не адзін раз раскаяваўся ў сваім няправільным кроку. У Пушкіна ж раскаяння не было. І не магло быць.

Іван Лепешаў,
прафесар Гарадзенскага
дзяржаўнага ўніверсітэта
імя Янкі Купалы,
доктар філагічных навук

Аляксандр Пушкін

600-гадовым дваранствам (маё дваранства яшчэ старэйшае)).

Вернемся цяпер да нацыянальна-вызваленчага польскага паўстання 1830-1831 гадоў і рэакцыі Пушкіна на гэтыя падзеі. «Перадмленне аб польскім паўстанні, - пісаў паэт 9 снежня 1830 года, - мяне зусім ашаламіла. Нашы спрадвечныя ворагі будучы канчаткова знішчаны... Любоў да айчыны ў душы паляка заўжды была пачуццём безнадзейна змрочным. Успомніце іх паэта Міцкевіча». І яшчэ ў адным лісце (21.01.1831 г.) прыгадваецца Міцкевіч: «Мы атрымаем Варшаўскую губерню, што трэба было ажыццявіць ужо 33 гады таму. З усіх палякаў мяне цікавіць адзін Міцкевіч. У пачатку паўстання ён быў у Рыме, боюся, ці не прыехаў ён у Варшаву, каб прысутнічаць пры апошніх сутаргах сваёй айчыны». Упэўненасць Пушкіна, што «Варшаву возьмуць без выстрала», не спраўдзілася. «Пясняр Імперыі» нервуецца, хоча сам адправіцца ў Польшчу. То Барценеву, то Нашчоку на поўным сур'ёзе гаворыць, што «кіне ўсё і паедзе біцца з палякамі». Чамусьці, аднак, не паехаў.

І далей з пільнай, неаслабнай увагай сачыў Пушкін, як царызм душыў паўстанцаў, і, як існы вялікадзяржаўнік, блізка да сэрца прымаў няўдачы рускага войска. 1 чэрвеня 1831 года ў лісце да П.Вяземскага Пушкін паведамляе яму некаторыя падрабязнасці пра бітву пад Астрэлэнкай (14 траўня), пра тое, як пагероіска паводзіў сябе польскі галоўнакамандуючы Я.Скржынецкі: «Ён, ранены ў плячо, выпусціў з рук палаш і сам зваліўся з каня, уся ягоная світа кінулася да яго і зноў пасадзіла на каня. Тады ён заспяваў «Ешчэ Польска не згінэла», і світа яго пачала паўтараць...» І далей: «Усё гэта добра ў паэтычных адносінах. Але ўсё-такі іх трэба задушыць, і наша марудлівасць выклікае пакуту».

Затое, як акрыў паэт, калі даведаўся, што «Польшы участь решена»: «Победа! Сердцу сладкий час! Россия! Встань и возвышайся! Грёми, восторг общий глас!...» На ўрачыстасць нават выклікаецца цень продкаў: «Восстав из гроба своего, Суворов видит плен Варшавы; вострепелата тень его от блеска им начатой славы!» Гэта той самы Суворав, які ў 1794 годзе запыў беларускую і польскую землі крывёю, задушыў паўстанне Касцюшкі, а крыху раней - паўстанне Пугачова.

Мураваны вятрак у Малым замку

Побач з Замкавай гарой у Наваградку месціцца так званы Малы замак. У сярэднявеччы ён уваходзіў у склад вялікакняжацкай рэзідэнцыі. З часам Малы замак быў зруйнаваны, але рэшткі мураванай вежы засталіся. І зараз ёсць надзея, што адбудзецца яе рэканструкцыя; тады старажытны горад узбагаціцца яшчэ адным музеем.

Пра гэта я даведаўся, калі размаўляў з дырэктарам Наваградскага гісторыка-краязнаўчага музея Тамарай Вяршыцкай. Яна звярнула ўвагу на ліст, у якім бізнесмен Пётр Сільвановіч звяртаецца да кіраўнікоў (персанальна ніхто не ўзгадваецца, але маюцца на ўвазе тры асобы, якія адказваюць за грашовы рух на прадпрыемствах ці ва ўстановах Наваградчыны). Сільвановіч піша: «Я одержим идеей восстановления мельницы». Далей ён паведамляе аб праектнай дакументацыі, што каштуе дзве тысячы даляраў. І кажуць, што праект падрыхтаваны, аднак яшчэ патрэбны грошы для поўнай рэалізацыі задуманага.

Чаму мураваны вятрак на месцы вежы, якая з часоў яе збудавання выконвала абарончыя функцыі? На той падставе, што ў пазнейшыя часы гэтая вежа была прыстасавана пад млын. Так што ідэя Пятра Сільвановіча па-свойму абгрунтавана. Амаатар мураванага ветрака бачыць новы музей двух'ярусным. На першым яго паверсе павінны быць усталяваны млынавыя камяні (жорны) - хай сучаснікі ведаюць, як працавалі калісьці млыны-ветракі. А на другім паверсе вежы музея павінна быць размешчана экспазіцыя рэчаў, якія дэманструюць народнае мастацтва.

Ідэя цікавая. І калі музей-вятрак у Малым замку здзейсніцца на самой справе, то і імя бізнесмена Пятра Сільвановіча знойдзе месца на гістарычна-краязнаўчых скрыжалях першай сталіцы Вялікага княства Літоўскага.

Васемнаццаць

жанчын

Адама Міцкевіча

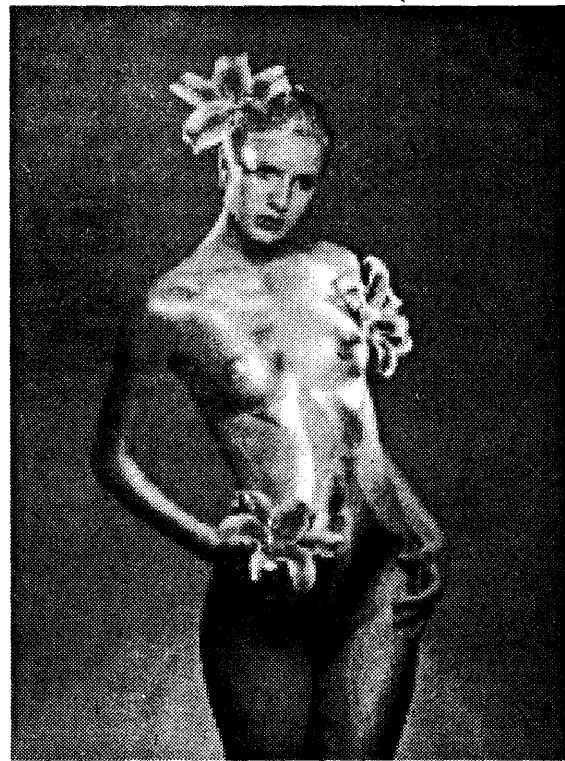
Шмат, вельмі шмат ведае Лілія Усенка пра жыццё і творчасць Адама Міцкевіча. 18 гадоў яна працавала ў доме-музеі вялікага паэта і 14 з іх была дырэктарам музея.

А потым Лілія Уладзіміраўна ўзначаліла турыстычнае агенцтва «Аверс-тур» (яго офіс - побач з гісторыка-краязнаўчым музеем). У новай ролі яна правяла больш за 200 экскурсій. Ёй асабліва блізкія тэмы «Зямля Наваградская - зямля Міцкевіча», «Наваград - першая сталіца Вялікага княства Літоўскага», «Наваград - калыска Адама Міцкевіча». Экскурсіі яна вядзе і для замежных турыстаў, сярод якіх пераважна госці з Польшчы і Літвы.

А цяпер пра галоўнае. Вось-вось выйдзе ў свет незвычайны альбом. Друкуецца ён у Польшчы, хаця сапраўдныя аўтары яго жывуць у Наваградку.

- 3 маёй падачы мастак намалюваў 18 партрэтаў, - кажа Лілія Усенка. - Гэта партрэты жанчын, якія пакінулі след у сэрцы, жыцці і паэзіі Адама Міцкевіча. Яны ўвайшлі ў альбом, як і мае артыкулы пра жанчын паэта. Тут жа яго перапіска з імі, вершы, прысвячэнні дамам. Альбом друкуецца на беларускай і польскай мовах.

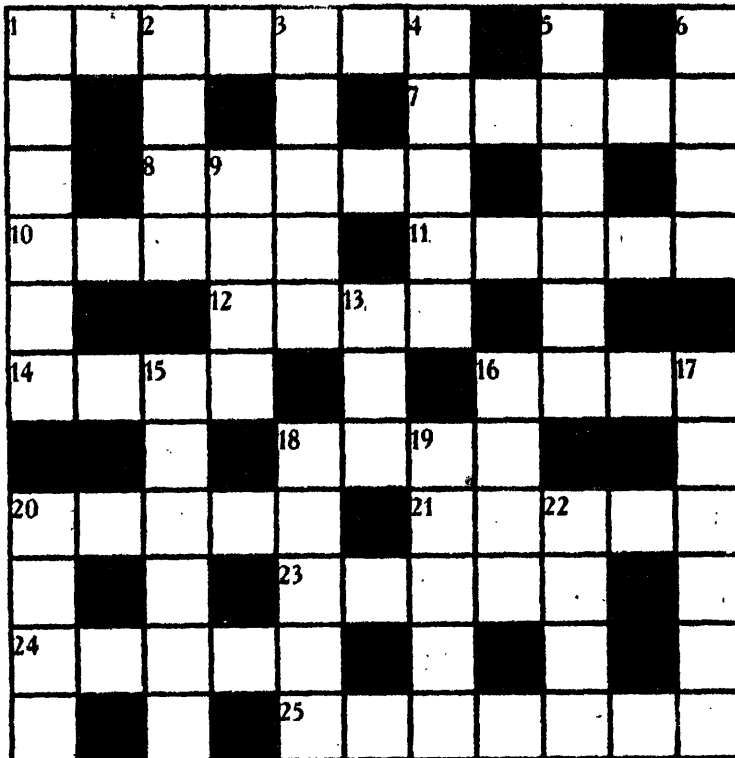
Вадзім Жураўлёў

Спакуса

Па гарызанталі: 1. Зборнік вершаў А.Пысіна. 7. Французскі пісьменнік 16 ст. 8. Куды іголка, туды і... 10. Яе скасілі, а яна зноў вырасла. 11. Раённы цэнтр у Гомельскай вобласці. 12. Афрыканская сталіца. 14. Скандальст. 16. Дзірка ў абароне Ахіла. 18. Судна для прагулак. 20. Нямецкі кампазітар 19 стагоддзя. 21. Заліў Ахоцкага мора. 23. Сталіца нашых суседзяў. 24. Плямёны, якія засялялі ў першым тысячагоддзі да н.э. тэрыторыю да Верхняга Прыдняпроўя. 25. Мільянер з «Залатога цяляці».

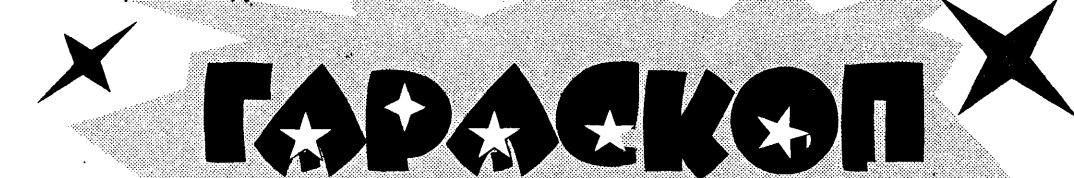
Па вертыкалі: 1. Пасудзіна з сучальнага кавалка драўніны. 2. У якім горадзе ёсць дом-музей Бетховена? 3. Карыта для ссыпання жыта ў жорны. 4. Невялікі магазін. 5. Халодная будыніна для калёс, саней. 6. Нацыянальнае дрэва Лівана. 9. І царэвіч, і дурань. 13. Спакой (антонім). 15. Вялікі князь Літоўскі, удзельнік Грэнвальдскай бітвы. 16. Ветлівы зварот да польскай кабеты. 17. Спечаны на патэльні праснак. 18. Плёўка ад ікры. 19. Друкарскі стол. 20. Хто, не меўшы клопату, купіў парася? 22. Марозныя карункі.

Адказы на крыжаванку, змешчаную ў N36(413)

Па гарызанталі: 4. Кадушка. 7. Плафон. 8. Канапа. 9. Зруб. 10. Баян. 13. Сякера. 14. Полацк. 16. Мазаіка.

Па вертыкалі: 1. Абарог. 2. Плуг. 3. Абклад. 5. Карункі. 6. Барабан. 11. Аркада. 12. Волкаў. 15. Кары.

Баран (21.03-20.04). Прыгатуецца да доўгага ўікэнду. Запоўніце халадзільнік прадуктамі. Падумайце таксама аб прагулцы на веласіпедзе.

Бык (21.04-20.05). Выхадныя дні прысвяціце працы на агародзе. Ужыванне свежай зеляніны добра паўплывае на Ваша здароўе. Магчымы флірт з суседзям.

Блізняты (21.05-21.06). Запрашэнні сыплюцца з усіх бакоў. Вас чакае мілае спатканне з былым (-ой) каханкам (-ай). **Рак (22.06-22.07).** Нават Ракі, якія так любяць свой дом, рушаць у падарожжа. Меркурый абячае прыемны ваяж, пасля якога возьмецеся за свае абавязкі з новымі сіламі.

Леў (23.07-23.08). Венера ў Вашым знаку! Каханне будзе гарачым і ўзаемным. Асабліва запамінаць ўікэнд.

Панна (24.08-23.09). Дні будучы поўныя поспехаў. Знойдзеце нарэшце родна-ную душу сярод новых знаёмых.

Шалі (24.09-23.10). Шмат аказіяў для наведвання сваякоў. Падчас візітаў не забудзьцеся пра невялічкія падарункі. **Скарпіён (24.10-22.11).** Заплануйце прагулку па наваколлі. Пагузіце ўсё на свой транспарт і выязджайце як мага далей.

Сталец (23.11-21.12). Шчаслівыя дні для закаханых Стральцоў. Лета прынясе шмат новых сентыментальных знаёмстваў.

Казярог (22.12-20.01). Надыходзяць поўныя надзеі дні. Найбольш Вам пашанцуе ў латарэі.

Вадалей (21.01-19.02). Тыдзень пройдзе пад знакам спатканняў. Вечары старайцеся праводзіць з каханым чалавекам.

Рыбы (20.02-20.03). Выключна дынамічныя дні. Падарожжы, спатканні, размовы. Пазнаёміцеся з тым чалавекам, на якога зможаце разлічваць у цяжкія хвіліны.

Першыя дзевяць пытанняў з'яўляюцца своеасаблівым тэстам на ўзровень вашай эрудыцыі. Правільныя адказы на іх змешчаны ніжэй. На дзесятае пытанне конкурсу трэба адказаць пісьмова на адзін рэдакцыі (на паштоўках ці канвертах пазначыць - «9+1»). Сярод лістоў ды паштовак з правільнымі адказамі будзе праведзена лёсаванне, якое і вызначыць, хто ж стане пераможцам і атрымае приз ад рэдакцыі нашай газеты.

1. Знакамітая лыжніца Ларыса Лазуціна, пяцікратная чэмпіёнка Нагано-98, у вольны ад удзелу ў спаборніцтвах час...

а) спявае ў царкоўным хоры;
б) служыць у войску;
в) выхоўвае дзяцей.

2. Калі газетлі адчуваюць небяспеку, яны пачынаюць...
а) хавацца хто куды;
б) высока падскокваць;
в) уцякаць без аглядакі.

3. Самае першае ўзгадванне пра падводныя НЛА сустракаецца ў летапісах, датаваных 1361 годам:

а) у кітайскіх хроніках;
б) у нямецкіх хроніках;
в) у японскіх хроніках.

4. Пры якім рэдкім захворванні чалавек выглядае нібы памерлым?

а) пры каталепсіі;
б) пры атапсіі;
в) пры каталексіі.

5. Гэты дыназаўр быў такім маленькім, не большым за кошку, назва яго...

а) цэлафізіс;

б) кветцалакуотлус;
в) салтоп.

6. У будыйскай міфалогіі «абхіраці» азначае...
а) рай;
б) няшчасце;
в) пекла.

7. Чаму пры пахаванні вампіраў пхалі ім у рот часнок?

а) каб яны не кусаліся;
б) каб яны часам не захварэлі на тым свеце;
в) каб яны хутчэй задушыліся.

8. Калі на парасятка кажучы «падсвінак», які ягоны ўзрост?

а) ад 2 да 4 месяцаў;
б) ад 4 да 10 месяцаў;
в) ад 5 да 9 тыдняў.

9. Бац (у народных гаворках) - гэта...

а) пацук;
б) страва з бацвіння і маладых буракоў;
в) суконны галаўны ўбор.

Правільныя адказы: 'еб' '98 'е1 'е9 'е5 'е4 'е5 '92 '91

Дзевяць правільных адказаў - выдатна, 7-8 - вельмі добра, 5-6 - добра, 3-4 - здавальняюча, менш як 3 - у Вас ёсць над чым папрацаваць.

10. У Паўночна-Усходняй Азіі ёсць такая птушка, якая ўе гнёзды з... (паспрабуйце працягнуць выказванне). Сотні гадоў мужчыны рызыкуюць сваім жыццём, каб сабраць тыя гнёзды. Навошта?

Адказ на дзесятае пытанне папярэдняга конкурсу (гл. ПАГОНЮ N 29 ад 27 красавіка г.г.): калі японцаў зайшоў у храм, каб забраць ляльку, то ўбачыў, што валасы яе значна выраслі. Відаць, у ляльцы працягваў жыць дух дзяўчыны.

Дзякуй за правільныя адказы нашым гарадзенскім чытачам, сярод якіх - В.Загорскі, Т.Храмко, А.Русіновіч, Т.Казельская, Г.Слома. А таксама за тэлефонны званок А.Андрэева, які адным з першых на цудоўнай беларускай мове падаў верны адказ на дзесятае пытанне конкурсу.

Лёсаванне вызначыла пераможцу. Ім стаў (альбо ёя стала; рэдакцыя вядомы толькі ініцыялы Т.) Т.Храмко з Гродна.

Шчыра Вас віншваем! Ваш приз - у рэдакцыі нашай газеты.

1. Запраданцы

Мы ў рынак «ізмавы» крочым, Ачмурэўшы ў славянскім радстве. Беларускія яйкі ў Сочы. Масла ў Піцеры і Маскве. Спіртам поім сястру Варшаву. Цукар - лайнерам у Белград. А пры хаце адна «халыва» - Саматужны курны апарат. На хаўтуры і на радзіны. П'ем сівушны мы ўсе самагон. Поп імпэтна трасе кадзілам - Для яго ўсё роўна плён. Алкаголікі-запраданцы. Прадалі ўсё, што можна прадаць. Родны край утапілі ў шклянцы - Цяжка будзе вам свет пакідаць.

2. У аблозе

Як воўчая зграя ў аблозе, Чырвоныя паханы. Натаўскай пагрозай Гуртуюць натоўп яны. Лухцяць, што замужней станем, Калі адновім саюз, Дзе будуць адны славяне. А ўсіх астатніх на друз? Гебеляўскія нашчадкі, Ці вам не стае крыві? Што ж вашы кублы-азадкі Ніяк не наталіць. Па мне, што Расея, што НАТО Для беларусаў - ланцуг. У адных аздоблены матам П'янтосаў і валацуг. У другі гартаваны Снідам Заморскіх прыватпутан... Усё ж даляр - зялёны ідал - Мілей, чым рубель - «братан». Бо ў зоне, рублёвай зоне, Пануюць адны паханы, Злодзеі ў законе, Д'яблы сыны. Штодзень усё бліжэй НАТО - За Бугам цэйсы мігцяць. Прыдзеца быць дэмакратам - Не хочацца паміраць!.. Цалуюць крыж атэісты - Чырвоныя паханы. Сексоты і КГБісты Ладзяць... у штаны.

3. ***

Здаецца, зусім нядаўна было «Народнае галасаванне». Паўсюдна ўсё грывела, гуло, Сыпаліся абяцанні. Подбегам люд на участкі ішоў. Прывабна несла з буфетаў. Галасавалі сэрцам, душой, А хто і... трыбухом сагрэтым. Як толькі Ляксандра сеў на пасады, Электрат зажурыўся. Знікла танная каўбаса. Хлеб - за дзесяткі тысяч. За ровар зарплату трэ' не адну, Ды і то, не піць і не есці. Вёскай збіраемся на труну, Каб чалавека правесці. А з тэлеэкрана бяспынна равуць Штатныя балаболкі: - Агенты НАТО і ЦРУ Утыкаюць нам шпількі-іголки! - А шашні паслоў іх, японца маць? - Да д'ябла ўсе этыкеткі! - Трэба ў старэйшага брата забраць Ядзерныя ракеты!.. Чуецца песня: «Смела мы ў бой...» Гэта ідуць інтэграсты...

Электрат, глядзячы на разбой, Паціху адкідае ласты.

4. Бульбяны «сабантуй»

Пачатак траўня. Садзіць бульбу вёска. Найперш ладуе соткі «вертыкаль» - Усе, хто пры «дубках», «сяньках» ды «тросках» У статы калектыўным праваць бал. Шчыруюць, нібы пчолкі, трактарысты. Дагодзіш - і табе перападзе Бутэлечка хлябоваці прызрыстай. А можа ўціснеш побач свой надзел. Бо глеба тут... Ну, проста, як пырына! Хоць спаць лажыся! Гэта не абшчак, Дзе цётка Ганна, бабка Кацярына... Каменне - для старэнькіх небарак. Мае жанчынкі ў склепе бульбу рэжуць - Насенне ўжо рыхтуюць колькі дзён. У горадзе толькі восем баразён - Адрэзала праўленне пад катэдры. У капусце побач слівавіцы слоік Прыхован для патрэб яшчэ з Пакроў. У ім жанчын усе надзеі-мроі, Спагада ад начальства і любоў. Дасі бутэльку - адвядуць на поле, Другую - дык пасадзяць-прыгаруць. Далей - прапалка, ад жукоў напоі... У наш час з гарэлкай, пэўна, у рай прымуць. А пасля Спаса зноўку зпапея - Капанне бульбы. Слоік зноў рыхтуй. Дай, Божа, у жніўні многа слівы спелай, Каб падтрымаць бульбяны «сабантуй».

Іосіф Дзенісюк, г.Скідаль

ПАГОНЯ

Заснавальнік:
культурна-асветніцкага фонду
«Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі:

230025, г. Гродна, вул. К. Маркса, 11.
Тэл. 72-37-14, 72-35-61, факс 72-29-96.
E-mail: pagonia@irex.minsk.by
Падпісны індэкс: 63124.

Рэгістрацыйны нумар 597. Нумар газеты надрукаваны ў Гарадзенскай абласной убудыненай друкарні.
Адрас: 230023, г. Гродна, вул. Паліграфістаў, 4.
Замова 2 631 Наклад 9 370
Нумар падпісаны да друку ў 16.00 02.06.1999 г.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць асабістую адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не абавязкова адлюстравваюць погляд рэдакцыі. Якасць друку адпавядае прадастаўленым рэдакцыяй дыяпазітывам.
Аб'ём - два ўмоўныя друкарскія аркушы.

Галоўны
рэдактар
Мікола
Маркевіч

Камп'ютарны набор:
Тацяна Лучыц
Камп'ютарная вёрстка:
Аляксей Салей